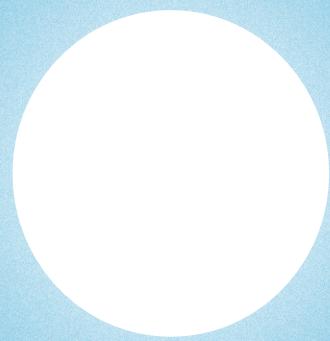

God. 2016./XLVI.

Br. 3/182

ODJECI

**iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret**

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret

God. 2016./XLVI.

Br. 3/182

Sadržaj

Riječ uredništva.....	3
Riječ provincialne predstojnice	4

IZ GENERALATA

Nova provincialna uprava Provincije sv. Franje Asiškoga, Lemont.....	5
--	---

IZ PROVINCIJALATA

Sa sjednica Provincialne uprave.....	6
Obavijesti	8
Godišnji raspored sestara	10
Školske sestre franjevke Krista Kralja Provincija Presvetog Srca Isusova - Split	11
Članice kapitula 2016.-2022.....	16
Mjesečne duhovne obnove i odgojno-obrazovni sastanci	17
Spašene milošću Boga bogatog milosrđem.....	18
Izvanredni Provincialni kapitul.....	20
Duhovne vježbe 2017.....	21
Dan milosrđa	22

ZBIVANJA I OSVRTI

Hodočašće redovnica Zadarske nadbiskupije	23
Tek je 95-a!	23
Duhovne vježbe za kandidatkinje u Bijelom Polju	24
Putovima milosti u godini milosrđa.....	24
Svjetski dan mladih – Krakow, 2016.....	27
Hodočašće Gospi Sinjskoj	28
Obilježen Redovnički dan u gradu sv. Vlaha.....	29

Promicateljica Božjeg milosrđa i nositeljica Božje ljubavi	30
O blagdanu Preobraženja	31
Početak novicijata i postulature.....	32
Riječ s. Andree, provincialne predstojnice.....	32
Zvao si me, Gospodine. Evo me!.....	33
Proslava jubileja redovničkog života	34
Jubilejskih 50 godina povezanosti Glonna i Splita.....	36
Bog je na mom putu bio moj Put.....	38
Čudo praznih ruku.....	39
Spomen franjevačkih obljetnica	40
Zajednički izlet djece, roditelja i djelatnika Dječjeg vrtića Jordanovac.....	41
Dječji vrtić Jordanovac na Pantovčaku	41
Proslava sv. Franje na Lovretu	42
Gospin perivoj	43

JEKA IZ AFRIKE

Svi su potrebni susreta s milosrdnim Bogom.....	44
Naviještati Riječ.....	44
Živjeti DA Bogu po primjeru sv. Klare.....	46
Svečanost prvih redovničkih zavjeta	46
Godina novicijata	47

PRONICATI DUBLJE

Živjeti blizinu	48
-----------------------	----

NAŠI POKOJNICI

Oproštajni govor s. Andree Nazlić, provincialne predstojnice	50
Sestre naše Družbe	51
Rodbina sestara	52
Zahvale sestara	52

PAPINA PORUKA

Misionarska Crkva, svjedokinja milosrđa.....	55
--	----

LIST DRUŽBE

Iz generalne kuće.....	57
Iz Mariborske provincije	58
Iz Splitske provincije	59
Iz Tršćanske provincije	60
Iz Lemontske provincije	61
Iz Mostarske provincije	62
Iz Argentinsko-urugvajske provincije	63
Iz Bosansko-hrvatske provincije	64
Iz Austrijske provincije.....	65
Iz Paragvajske provincije	66
Iz Rimske regije	67

Riječ uredništva

O djeci koje imamo u rukama provest će nas kroz događanja koja su obilježila vrijeme od njihovog posljednjeg izlaženja. Isprepliću se, između ostalog, redovnički jubileji, obilježavanje polustoljetnog života i djelovanja naših sestara u *Marienheim*-u u Glonnu, hodočašća. Doprinos sestara koje su s nama podijelile osobno iskustvo *dublјeg pronicaњa*, i to ne samo u istoimenoj rubrici, značajan su udio u sadržaju. Podsjetit ćemo se i na one koji su nas napustili i svoj počinak, tako vjerujemo, našli u blizini milosrdnog Oca.

Kroz zbilju sadašnjosti potrebno je naša htijenja i nastojanja preusmjeriti *zbiljnóstima kojih ne vidimo*. Oni su pokretači našeg života usred nemalog broja situacija koje nam se čine nepremostive. Počesto u njima dotaknemo rub izdržljivosti, osjetimo se nezaštićeni i nemoćni postupiti drugačije od slaboga čovjeka. Ali *slabi* ipak osnažuju svijet. Nemogućnošću obrane a postojanošću u molitvi otvaraju vrata čvrstih odluka.

Spašene milošću Boga bogatog milosrdem imajmo na umu da prividnim mirom i trenutačno postignutim ciljevima, u bilo kojem segmentu, ne možemo dugoročno biti u miru.

Živimo sadašnji trenutak *mareći* za svakoga tko se nađe u našoj blizini.

Vaše sestre iz uredništva

Riječ provincijalne predstojnice

Drage sestre!

Želim vam uputiti poziv na radost, radost duha koja nam je prijeko potrebna kako bismo mogle što punije živjeti svoj poziv i odjelotvorivati naše zajedničko poslanje. Radujte se i radite na savršenoj radosti usprkos zbilji koja nas više drži vezane za naravne brige, negoli pogoduje uzdizanju pogledavjere prema Otajstvu koje nas nadvisuje i u radosti oblikuje!

Živimo u svijetu kojemu nedostaje dobrih prognoza, među ljudima koji obiluju pesimizmom i kao da brižljivo njeguju otuđenost. Čemu to služi i komu dobro čini?! Kao da je nekome u interesu učiniti ovaj svijet plačljivim i tužnim. To sigurno nije ono što Isus želi. Iz evanđeoskih prispodoba o radosti koja nastaje zbog nađene ovce, nađene drahme, povratka izgubljenog sina (usp. Lk 15) iščitavamo drugačiju poruku. To su u biti prispodobe o milosrđu. Milosrđe je, dakle, ključ radosti. Znači li to da je njezin manjak pokazatelj deficitarnosti milosrđa?

Radujte se i radite na savršenoj radosti usprkos zbilji koja nas više drži vezane za naravne brige, negoli pogoduje uzdizanju pogledavjere prema Otajstvu koje nas nadvisuje i u radosti oblikuje!

U jubilejskoj godini milosrđa, čija je proslava na zalazu, imale smo mogućnost primiti brojne poticaje za djelovanje u tome smjeru. Jesmo li se i u kojoj mjeri dale zahvatiti zna svaka za sebe. Ali i naši bližnji znaju, ako je suditi po radosti.

Ne mogu se otrgnuti dojmu da i mi sestre katkada podlijevemo mentalitetu starijega brata iz rečene prispodobe, te nam on postaje bliži od mlađega na kojega gledamo s manjkom ljubavi zbog njegova lutanja ili čak zbog povratka. U takvim trenutcima i nama biva rečeno: *trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se.* S druge pak strane radujemo se mogućnosti svojega vraćanja i Očevu primanjtu. Vjerujemo da nam se veseli i daje nam šansu novoga početka, zar ne? Ako je tako onda dopustimo da njegov pogled bude i naš pogled, njegova milosrdnost naše poslanje koje izlazi iz okvira jedne godine a postaje i jest projekt čitavoga života.

Prema riječima Pape Franje i dokumentu *Radujte se* naše zajedništvo u milosrdnosti i istinsko sestrinstvo prvo je i najuvjerljivije evanđelje. Oko takve se zajednice trudio i sv. Franjo. Nastojao je graditi bratstvo u kojem predsjeda radost duha, savršena radost o kojoj je pripovijedao bratu Leonu.

Učinimo, drage sestre, da naši samostani budu oaze zajedništva u franjevačkoj radosti i da radost zbog tuđega povratka k dobru bude i naša radost.

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Uz slavlje svetkovine svetoga Franje, 2016.

IZ GENERALATA

Prot. n. 2097/2016

Grottaferrata, 25. lipnja 2016.

*Provincijalnim upravama i
svim sestrama Družbe*

Predmet: **Nova provincijalna uprava Provincije sv. Franje Asiškoga, Lemont**

Drage sestre!

Na Redovitom provincijalnom kapitulu održanom od 5. do 12. lipnja 2016. godine u provincijalnoj kući u Lemantu, dana 11. lipnja izabrana je nova provincijalna uprava Provincije sv. Franje Asiškog:

- s. M. Patricia Kolenda, provincijalna predstojnica,
- s. M. Cynthia Ann Drozd, provincijalna zamjenica,
- s. M. Mary Francis Werner, provincijalna savjetnica,
- s. M. Marjorie Westendorf, provincijalna savjetnica,
- s. M. Francine Hribar, provincijalna savjetnica.

Vrhovna uprava je na sjednici od 24. lipnja 2016. godine sukladno kan. 625 § 3 Zakonika kanonskoga prava, potvrdila novu provincijalnu upravu.

Novoizabrane članice provincijalne uprave i sve sestre ove provincije preporučujemo u vaše molitve.

Mir vam i dobro!

s. M. Klara Šimunović,
vrhovna predstojnica

IZ PROVINCIJALATA

Sa sjednica Provincijalne uprave

Split, 20. do 22. lipnja 2016.

S. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica, izvjestila je o svom pohodu zajednicama sestara. Razmotrena su neka gospodarska pitanja. Utvrđen je raspored sestara za 2016./2017. godinu. Imenovane su kućne predstojnice u zajednicama gdje je bilo potrebno: u Imotskom, s. Terezina Bašić; Zagreb, Vrbanićeva 35, s. Mirna Puljiz; Pag, s. Anka Cvitković; Frankfurt, s. Pavlimira Šimunović; Zagreb, Jandrićeva 21, s. Ilijana Pripušić. Na drugo trogodište u zajednici u Kaštel Lukšiću potvrđena je s. Davorina Jurić.

S. Tamara Bota imenovana je koordinatoricom Provincijskih vijeća, a s. Mislava Prkić povjerenicom sestara u Misiji u DR Kongu.

Nakon svih imenovanja utvrđen je popis članica po službi i članica po izboru provincijalnog kapitula za sljedeće šestogodište.

Razmotrene su i pozitivno riješene pristigle molbe odgajanica i djevojaka iz DR Konga: za obnovu zavjeta i polaganje prvih redovničkih zavjeta, za ulazak u novicijat i u postulaturu te za primanje u kandidaturu.

Split, 18. srpnja 2016.

Razmotren je zapisnik sjednice Misijskog vijeća od 10. srpnja 2016. godine. Na temelju prijedloga sestara iz DR Konga Provincijalna uprava je potvrdila izbor članica Misijskoga vijeća na tri godine.

Utvrđen je godišnji raspored sestara u misiji u DR Kongu i imenovane su kućne predstojnice. Kućnom predstojnjicom zajednice u Nyantende imenovana je s. Immaculée Mauwa Kashera, a u Bukavu, Av. du plateau 5, s. Erika Dadić; s. Noëlla Mizinzi potvrđena je na drugo trogodište predstojnjicom zajednice u Luhwinji. Odgojiteljicom kandidatkinja imenovana je s. Françoise Balibuno Ciza.

Razmotrene su i pozitivno riješene molbe: s. Mirjane Puljiz za polaganje doživotnih zavjeta, Katarine Vrdoljak za ulazak u novicijat te Vlatke Katkić za ulazak u postulaturu.

Prihvaćen je program mjesecnih duhovnih obnova i odgojno-obrazovnih sastanaka za godinu 2016./17. koji je izradilo Vijeće za duhovnost na temu *Spašene milošću Boga bogatog milosrdjem.*

Split, 29. kolovoza 2016.

S poštovanjem i molitvom spomenule smo se nedavno preminule s. Felicite Ostojić. S. Andrea, provincijalna predstojnica, upoznala je savjetnice o stanju bolesnih sestara.

Razmotrena je i usvojena molba s. Brigitte Nsimire Machumu za obnovu zavjeta te molba, u suglasnosti s Misijskim vijećem, za produženje juniorata. Naime, ovu godine zbog

studijskih obaveza s. Brigitte nije u mogućnosti intenzivno se posvetiti pripravi za polaganje doživotnog zavjetovanja.

Zbog nepredviđena događaja u misiji učinjeni su neki naknadni razmještaji.

Split, 24. rujna 2016.

Učinjen je osvrt na događanja u Provinciji od prethodne sjednice, s posebnom pozornošću na stanje u misiji u DR Kongu.

Razmotreni su neki aktualni problemi te molbe sestara.

s. Karolina Bašić, *provincijalna tajnica*

Obavijesti

Indult za napuštanje Družbe. S. Marina Mičić je od Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života dobila razrješenje doživotnih zavjeta. Indult je potpisala 17. srpnja u Zadru.

Posjet sestara misionarki. Od 13. lipnja do 13. rujna s. Blaženka Barun bila je na redovitom odmoru u Domovini. Na redovitom odmoru od 28. srpnja do 14. listopada je i s. Romana Baković. Na povratku u Misiju sa s. Romanom putuje s. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica, u službeni pohod zajednicama sestara u DR Kongu.

Početak postulature, novicijata i zavjeti sestara u DR Kongu. S. Marie-Noëlla Neema Ganywamulume i s. Espérance Tumaini Safari 10. kolovoza su započele kanonsku godinu novicijata. Prve redovničke zavjete položile su 11. kolovoza: s. Pascasie Nsimire Bigabwa, s. Elisabeth Habamungu Mirindi, s. Anny Furaha Kalumire i s. Antoinette Mapendo Barhafumwa. S. Séraphine Fazila Kanyere Karambu 10. kolovoza, s. Anne-Marie Mukundwa Kalinga 25. kolovoza i s. Brigitte Nsimire Macumu 2. listopada obnovile su zavjete na godinu dana. Dana 25. kolovoza pet kandidatkinja je primljeno u postulaturu: Ernestine Mungu Oburha Marhegeko, Philomène Balyebwinja Nfundiko, Vénérande Kavugho Linalyavuta, Françoise Ciragane Zihalirwa i Thérèsite Nshobole Mufuliru.

Nove kandidatkinje. Dana 21. kolovoza u kandidaturu u Splitu primljena je Andjela Crnjac iz Hrvaca, a 26. kolovoza Katarina Znaor iz Imotskog. Andjela je završila III.

razred Franjevačke jezične gimnazije u Sinju, a Katarina osmoljetku u Imotskom.

Ulazak u novicijat i postulaturu u Splitu. Na blagdan Male Gospe, u prisutnosti sestara lovretske zajednice, s. Katarina Vrdoljak je započela godinu novicijata, a Vlatka Katkić je primljena u postulaturu.

Proslava jubileja i doživotni zavjeti. Dana 10. rujna u samostanskoj kapeli na Lovretu, uz brojne sestre i rodbinu, s. Mirjana Puljiz je položila doživotne zavjete. Ujedno su proslavljeni i jubileji redovničkoga života naših sestara: biserni jubilej s. Serafike Balajić; dijamantni s. Laurencije Mravak i s. Vendeline Mijić te zlatni jubilej s. Radoslave Bralo, s. Emanuele Ercegovac, s. Anizije Šućur, s. Natalije Vučković, s. Venancije Džimbeg, s. Melhiore Biošić, s. Davorine Jurić i s. Andelete Milas.

50 godina djelovanja sestara. U četvrtak 15. rujna u Glonnu je obilježena 50. obljetnica prisutnosti sestara naše provincije u Domu za starije i nemoćne osobe *Marienheim*. Uz sestre tamošnje zajednice na proslavi su sudjelovale i sestre iz Domovine, većinom koje su svojedobno djelovale u Glonnu, zajedno s provincijalnom predstojnicom. Prisutnost i rad naših sestara od početka postojanja Doma daje neizbrisivi pečat toj ustanovi. Uprava Doma upriličila je dostojanstveno slavlje u *Marienheimu*. U znak zahvalnosti za pedeset godišnji suživot i rad sa sestrama neki djelatnici Doma i mještani Glonna željeli su vidjeti odakle su njihove sestre došle u Njemačku, te je jedan dio njih od 1. do 4. listopada bio u posjetu našoj provincijalnoj kući i bližoj okolini Splita.

Ove godine također se navršava 50 godina postojanja sestrinske kuće u Sinju. Pedesetgodišnju prisutnost obilježit ćemo 19. studenoga, na *Dan milosrđa*, prigodom zajedničkog susreta sestara.

Nacionalni susret animatora za duhovna zvanja u organizaciji Vijeća za sjemeništa i duhovna zvanja HBK od 20. do 22. rujna održao se u Novigradu na Dobri na temu *Pedagogija Milosrdnoga*. Na susretu je bila s. Danijela Kovačević, animatorica za zvanja u našoj Provinciji.

Redovnički dani na temu *Kultura milosrđa* održani su u Dubrovniku 3. rujna, a u Splitu 23. i 24. rujna, u Zagrebu 30. rujna i 1. listopada. Prema svojim mogućnostima sudjelovale su i naše sestre.

Godišnji susret kućnih predstojnica s provincijalnom upravom održan je u Splitu, 24. rujna. Kućne predstojnice pojedinačno su izvjestile o stanju u zajednicama prema predloženim točkama: *Život u zajednici, Apostolat, Odnos prema vremenitim dobrima, Služba kućne predstojnice u izgradnji zajedništva, Pogled u budućnost dolične zajednice*. U tom smjeru se vodila rasprava i doneseni su zaključci.

Priručnik za vrhovno tajništvo i provincijalna tajništva. Preveden je na hrvatski jezik i tiskan *Priručnik* koji je izrađen na susretu tajnica Družbe 2015., a Vrhovna ga je uprava odobrila 1. travnja 2016. godine. Osim vrhovnom i provincijalnim tajništвima, *Priručnik* može

poslužiti i sestrama koje imaju određena zaduženja vezana uz korespondenciju u kućnim zajednicama te onima kojima je povjerenje pisanje zapisnika i kronike. Svakoj kućnoj predstojnici uručen je po jedan primjerak za zajednicu.

Seminar za medicinske sestre u organizaciji Povjerenstva za medicinske sestre pri HKVPP održan je od 7. do 9. listopada u Lovranu na temu *Bog bogat milosrđem*.

Godišnji izlet-hodočašće sestara Splitsko-makarske nadbiskupije pod vodstvom biskupskog delegata za redovnice fra Petra Lubine bio je 8. listopada. Odredište je kraljevski grad Knin i pohod Gospi Velikog Hrvatskog krsnog zavjeta.

Dani liturgijske glazbe u organizaciji Instituta za crkvenu glazbu KBF-a u Zagrebu na temu *Liturgijska glazba Božićnog vremena* održat će se 20. i 21. listopada u Zagrebu.

Glasovir Magrini & Figlio iz 1909. godine, kojeg su sestre kupile 1923. kako bi djecu poučavale u sviranju, temeljito je restauriran u glazbenoj radionici gospodina Tomislava Lukića u Rijeci te je zadobio svoj prvotni izvanjski sjaj i jedinstveni zvučni ugodjaj. Nakon njegove višegodišnje 'šutnje', ponovno smo čule snagu i ljepotu njegova zvuka, dana 10. rujna, na dan proslave jubileja redovničkog života i polaganja doživotnih zavjeta, kada je naša pijanistica s. Lidija Bernardica Matijević na njemu odsvirala *Prvu studiju* Borisa Papandopula.

Br. 221/2016.

Split, 26. srpnja 2016.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Godišnji raspored sestara

Drage sestre!

Dostavljam vam raspored sestara za 2016./2017. godinu koji je utvrđen na sjednicama Provincijalne uprave od 20. do 22. lipnja te 18. srpnja 2016. godine.

Nakon izvjesnog uvida u život i apostolsko djelovanje svake sestre i cijele zajednice, nastojale smo zadržati sve službe s ciljem nastavljanja i poboljšanja apostolske prisutnosti zajednice u Crkvi i društvu, potičući da vam povjereni apostolat i obveze ne gase duh zajedničke molitve niti da vas vodi k otuđenju od života u zajednici (usp. Statut Provincije, čl. 69).

Zahvaljujem svim sestrama na iskazanom povjerenju, na otvorenosti prilikom pohoda zajednicama, a posebno na raspoloživosti u prihvaćanju premještaja i preuzimanja novih dužnosti. Veliko hvala kućnim predstojnicama koje su do sada obnašale službu vođenja zajednice kao i onima koje su tu odgovornu dužnost preuzele.

Nastojmo, drage sestre, svaka prema svojim mogućnostima dati sve od sebe da se naš zajednički život uvijek hrani i jača snagom odozgo kako bismo bile uistinu sestre i sol zemlje.

Uz srdačan pozdrav

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Školske sestre franjevke Krista Kralja Provincija Presvetog Srca Isusova - Split

Raspored sestara za radnu godinu 2016./2017.

Provincijalna uprava:

- s.M. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica
- s.M. Tamara Bota, zamjenica provincijalne predstojnice
- s.M. Željka Čeko, savjetnica
- s.M. Sanja Stojić, savjetnica
- s.M. Senka Jenjić, savjetnica

Pomoćne službe:

- s.M. Karolina Bašić, provincijalna tajnica
- s.M. Senka Jenjić, provincijalna ekonomica
- s.M. Mislava Prkić, povjerenica sestara u Misiji u DR Kongo

Odgojiteljice:

- s.M. Karolina Bašić, odgojiteljica novakinja i postulantkinja
- s.M. Željka Čeko, odgojiteljica sestara s privremenim zavjetima
- s.M. Lidija Bernardica Matijević, odgojiteljica kandidatkinja

u DR Kongo

- s.M. Samuela Šimunović, odgojiteljica novakinja, postulantkinja i juniorka
- s.M. Françoise Balibuno Ciza, odgojiteljica kandidatkinja

1. 21000 SPLIT, Lovretska 9, provincijalno središte

- tel. 021/ 319 660; faks 021/ 319 358- provincijalat
- tel. 021/ 319 805 - provinc. tajništvo
- tel. 021/ 319 355 - ekonomat
- tel. 021/ 319 366 - samostan
- tel./faks 021/ 319 806 - kućna predstojnica
- e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr
splitska.provincija@ssfcr.org
- skype: skolskesestreLovret

s.M. Ivana Džimbeg, kućna predstojnica
 s.M. Matilda Čarić
 s.M. Serafika Balajić
 s.M. Aleksija Sardelić
 s.M. Teofila Mastelić
 s.M. Ozana Jagnjić
 s.M. Irena Zorica
 s.M. Branimira Čarić
 s.M. Ladislava Šentija
 s.M. Andđelka Čovo
 s.M. Bernardica Jenjić
 s.M. Elizabeta Župić
 s.M. Esterka Žaknić
 s.M. Laurencija Mravak
 s.M. Tihomira Zorica
 s.M. Zdravka Marić
 s.M. Virgina Župić
 s.M. Hijacinta Vucić
 s.M. Zorana Penić
 s.M. Nazarija Koljanin
 s.M. Judita Čovo
 s.M. Lucija Lagator
 s.M. Aleksija Marušić
 s.M. Ljubomira Kustura
 s.M. Viktorija Drmić
 s.M. Branka Barun
 s.M. Vida Hrsto
 s.M. Darija Bota
 s.M. Edita Šolić
 s.M. Danijela Bilić
 s.M. Fabijana Balajić
 s.M. Anizija Šućur
 s.M. Ema Damjanović
 s.M. Roza Totić
 s.M. Dominika Grgat
 s.M. Nedjeljka Milanović-Litre
 s.M. Karolina Bašić
 s.M. Smiljana Runje
 s.M. Maristela Bašić
 s.M. Mirta Vranjković
 s.M. Izabela Tojčić
 s.M. Karmen Knezović
 s.M. Ljiljana Todorić
 s.M. Većenega Dovranić
 s.M. Mirja Tabak
 s.M. Davorka Knezović
 s.M. Aminira Jurić

s.M. Jozefa Lučić
 s.M. Rahela Tojčić
 s.M. Milka Čotić
 s.M. Lidija Čotić
 s.M. Senka Jenjić
 s.M. Tamara Bota
 s.M. Tabita Protrka
 s.M. Rebeka Anić
 s.M. Stela Mijić
 s.M. Marija Petra Vučemilo
 s.M. Marija Perpetua Kaša
 s.M. Anita Perkušić
 s.M. Andrea Nazlić
 s.M. Martina Aračić
 s.M. Lidija Bernardica Matijević
 s.M. Nada Dolić
 s. Marina Fuštar
 s. Marija Matanović

Novakinja:

s. Katarina Vrdoljak

2. 21260 IMOTSKI, Fra Stj. Vrljića 20

tel. 021/ 841 115

s.M. Terezina Bašić, predstojnica
 s.M. Karla Brečić
 s.M. Konzolata Glibotić
 s.M. Dobroslava Vranjković
 s.M. Sofija Vuković
 s.M. Jasna Kasalo

3. 22300 KNIN, Zvonimirova 47

tel. 022/ 662 200

s.M. Venancija Džimbeg, predstojnica
 s.M. Valentina Žeravica
 s.M. Marija Ivana Oltran

4. 20240 TRPANJ, Andričići 1

tel. 020/ 743 539

s.M. Celestina Masnić, predstojnica
 s.M. Borislava Kovač
 s.M. Tihoslava Bilokapić
 s.M. Sidonija Radić
 s.M. Ivona Baković

5. 10000 ZAGREB, Vrbanićeva 35

tel. 01/ 46 600 30

s.M. Mirna Puljiz, predstojnica
 s.M. Eugenija Bešlić
 s.M. Željka Čeko

6. 23000 ZADAR, M. Klaića 11

tel. 023/ 350 037

s.M. Božidara Kottek, predstojnica
 s.M. Leonita Tabak
 s.M. Milena Gelo

7. 21000 SPLIT, Trg G. Bulata 3

tel. 021/ 340-190

s.M. Zorislava Radić, predstojnica
 s.M. Vinka Čovo
 s.M. Mira Kamber
 s.M. Ljerka Bilobrk
 s.M. Agneza Masnić

8. 20000 DUBROVNIK, Od Sigurate 13

tel. 020/ 321 467

faks 020/ 321 135

s.M. Franka Babić, predstojnica
 s.M. Sebastijana Stanić
 s.M. Mara Pervan
 s.M. Marislava Samardžić
 s.M. Matija Drmić

9. 23250 PAG, Leopolda Dorkića 4

tel. 023/ 611 332

s.M. Anka Cvitković, predstojnica
 s.M. Ilinka Lovrić
 s. Dragica Karlić

10. 10000 ZAGREB, Jordanovac 55

tel. 01/ 2339 440 - centrala

tel./faks 01/ 2339 430 - kućna predst.

tel./faks 01/ 2339 388 - dj. vrtić

e-mail: ss.franjevke@zg.htnet.hr
 dv-jordanovac@zg.htnet.hr

s.M. Jozefina Ćosić, predstojnica
 s.M. Egidija Vučemilo
 s.M. Beata Milas
 s.M. Jelena Štrbac

s.M. Stjepanka Vučemilo

s.M. Vitomira Damjanović

s.M. Ivanka Mravak

s.M. Tatjana Labrović

s.M. Andrijana Marušić

s.M. Paulina Kurtović

s.M. Bernarda Župić

s.M. Radoslava Bralo

s.M. Emanuela Ercegovac

s.M. Hedviga Bandić

s.M. Gertruda Džimbeg

s.M. Marina Gelo

s.M. Zvjezdana Bajan

s.M. Ljubica Bilobrk

s.M. Ljiljanka Marić

s.M. Mariangela Todorović

s.M. Melanija Vojković

s.M. Ana Jukić

s.M. Sanja Stojić

s.M. Jelena Lončar

s.M. Luca Petrović

s.M. Diana Dolić

s.M. Helena Rašić

11. 85625 GLONN, Rotterstr. 10

tel. 0049/ 8093/ 90 90 80

s.M. Lujza Plavša, predstojnica

s.M. Silvana Klapež

s.M. Nada Masnić

s.M. Vesna Lapenda

12. 21230 SINJ, 126. brigade HV 3

tel. 021/ 821 271

s.M. Mladena Runje, predstojnica

s.M. Ksenija Balajić

s.M. Trpimira Penić

s.M. Vitalija Križan

s.M. Marija Jelena Mijić

s.M. Vjera Gulić

s.M. Leonka Bošnjak Čovo

s.M. Natanaela Radinović

13. 21215 KAŠTEL LUKŠIĆ,**Uz sv. Ivana 8**

tel. 021/ 227 292

dj. vrtić tel. 494 658; faks 494 657

e-mail: djvrticjordanovac@optinet.hr

s.M. Davorina Jurić, predstojnica

s.M. Vendelina Mijić

s.M. Dragutina Krolo

s.M. Ambrozija Čaleta

s.M. Marijana Rimac

s.M. Kruna Plazonić

s.M. Blagoslava Lončar

s.M. Lucija Bilokapić

14. 60325 FRANKFURT / M**Rüsterstr. 5**

tel. 0049/69/ 97 206 955

s.M. Pavlimira Šimunović, predstojnica

s.M. Magdalena Višić

s.M. Filipa Smoljo

15. 23000 ZADAR,**Trg Gospe Loretske 10**

tel. 023/ 309 900 - centrala

faks 023/ 309 925

023/ 302-561 - dj. vrtić

s.M. Marta Škorić, predstojnica

s.M. Leopolda Kleva

s.M. Rozarija Župić

s.M. Verena Masnić

s.M. Božena Duvnjak

s.M. Genoveva Milanović

s.M. Margarita Marušić

s.M. Gracija Damjanović

s.M. Sabina Radas

s.M. Melhiora Biošić

s.M. Berislava Tkalić

s.M. Mihelina Čirjak

s.M. Milijana Kulic

s.M. Miljenka Biošić

s.M. Ivka Piplović

s.M. Antonija Jurić

s.M. Antonela Malenica

s.M. Miranda Škopljanc-Maćina

s.M. Gabrijela Damjanović

s.M. Rita Maržić

s.M. Danijela Kovačević

s.M. Mirjana Pulpiz

16. 10000 ZAGREB, Jandrićeva 21

s.M. Ilijana Pripušić, predstojnica

s.M. Bonifacija Barun

s.M. Damira Gelo

17. LUHWINJA, RD Congo,**B. P. 2 Cyangugu, Rwanda****Afrique**

tel. 00243993417652

s.M. Noëlla Mizinzi, predstojnica

s.M. Mirjam Penić

s.M. Deodata Baganda Musimwa

s.M. Marie-Louise Kaswera

s.M. Emilienne Nankafu

18. 21310 OMIŠ, Put Skalica 16

tel. 021/ 862 339; 861 083

s.M. Mladenka Matić, predstojnica

s.M. Krescencija Domazet

19. 21000 SPLIT, Glagoljaška 1

tel. 021/ 345 455

s.M. Klaudija Todorić, predstojnica

s.M. Natalija Vučković

s.M. Vedrana Ivišić

s.M. Katarina Čotić

20. 64 293 DARMSTADT,**Feldbergstr. 32**

tel. 0049/ 6151/ 896 386; 896 266

s.M. Andela Milas, predstojnica

s.M. Damjana Damjanović

21. NYANTENDE, RD Congo**B. P. 2 Cyangugu, Rwanda, Afrique**

tel. 00243993418063

s.M. Immaculée Mauwa Kashera, predst.

s.M. Noëlla Kajibwami Namasonga

s. Anne-Marie Mukundwa Kalinga

**22. BUKAVU, Avenue du Plateau 5,
RD Congo,
B. P. 2 Cyangugu, Rwanda, Afrique**
 tel. 002438110685110
 e-mail: ssfcrcongo@yahoo.fr
 s.M. Erika Dadić, predstojnica
 s.M. Romana Baković
 s.M. Mislava Prkić
 s.M. Samuela Šimunović
 s. Brigitte Nsimire Machumu
 s. Seraphine Fazila Kanyere Karambu
 s. Pascaise Nsmire Bigabwa
 s. Anny Furaha Kalumire

Novakinje:
 s. Espérance Tumani Safari
 s. Marie Noëlla Neema Ganywamulume

**23. BUKAVU, Av. La voix du Congo 177
RD Congo,
B.P. 2 Cyangugu, Rwanda
Afrique**
 tel. 00243997775603

s.M. Mirabilis Višić, predstojnica
 s.M. Blaženka Barun
 s.M. Franēoise Balibuno Ciza
 s.M. Clara Agano Kahambu
 s.M. Espérance Casinga
 s. Elisabeth Habamungu Mirindi
 s. Antoinette Mapendo Barhafumwa

Izvan provincije

**Generalna kuća
Via Bruno Buozzi, 1
I - 00046 GROTTAFERRATA**

s.M. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica
 tel. 0039/06/94 13 932
 e-mail: klara.simunovic@ssfcr.org
 s.M. Zrinka Čotić
 tel. 0039/06/94 12 466 – 47

Brojčano stanje

Sestre s doživotnim zavjetima:	196
Sestre s privremenim zavjetima:	10
Ukupan broj sestara:	206
Srednja dob sestara:	63,5

Novakinje:

u Splitu	1
u Bukavuu	2

Postulantkinje:

u Splitu:	1
u Bukavuu	5

Kandidatkinje:

u Splitu	2
u Bukavuu	8

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Split, 24. rujna 2016.

Članice kapitula 2016.-2022.

Članice po službi:

s.M. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica
s.M. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica
s.M. Tamara Bota, zamjenica provincijalne predstojnice
s.M. Željka Čeko, provincijalna savjetnica
s.M. Sanja Stojić, provincijalna savjetnica
s.M. Senka Jenjić, provincijalna savjetnica i ekonoma
s.M. Karolina Bašić, provincijalna tajnica i odgojiteljica novakinja
s.M. Mislava Prkić, povjerenica sestara u Misiji u DR Kongo
s.M. Samuela Šimunović, odgojiteljica novakinja u DR Kongo
s.M. Leonka Bošnjak Čovo, prethodna provincijalna predstojnica

Članice po izboru:

s.M. Mirja Tabak
s.M. Jasna Kasalo
s.M. Anka Cvitković
s.M. Jelena Lončar
s.M. Natanaela Radinović
s.M. Filipa Smoljo
s.M. Marta Škorić
s.M. Radoslava Bralo
s.M. Izabela Tojčić
s.M. Klaudija Todorić
s.M. Rita Maržić
s.M. Magdalena Višić
s.M. Milka Čotić
s.M. Stela Mijić
s.M. Marija Petra Vučemilo
s.M. Ljiljana Todorić
s.M. Lidija Bernardica Matijević
s.M. Jozefa Lučić
s.M. Vjera Gulić
s.M. Lujza Plavša
s.M. Nedjeljka Milanović-Litre

Br. 224/2016.

Split, 27. srpnja 2016.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Mjesečne duhovne obnove i odgojno-obrazovni sastanci

Drage sestre!

Dostavljamo vam teme mjesečnih duhovnih obnova i odgojno-obrazovnih sastanaka za 2016./2017. godinu.

Radeći na temama i tražeći popratnu literaturu za sadržajno osmišljavanje mjesečnih duhovnih obnova i odgojno-obrazovnih sastanaka, članice provincijskoga Vijeća za duhovnost slijedile su aktualna događanja u Crkvi. Glavnu temu *Spašene milošću Boga bogatog milosrdjem* razložile su po mjesecima, prateći pri tome liturgijsku godinu i imajući u vidu našu Provinciju, stavile su naglasak na Evanđeoski tekst i naš odgovor na Božji poziv milosrdnog življenja u svakodnevici.

Godina je milosrđa. Koliko je u nama zaživjela milosrdnost najbolje očituјemo prema bližnjima, u bliskosti s drugima a ponajviše s onima koji nas trebaju. Događa li nam se da zbog visine pogleda previdimo one koji su pored nas ili da snivamo o velikim pothvatima a sestra pored nas ostaje nam stranac? Ako se to događa, što nas prijeći da se mijenjamo u smjeru dobra, milosrđa?

Uronimo, drage sestre, u bit ovogodišnje teme i oplemenimo svoje srce i međuljudske odnose i to najprije s onima s kojima živimo. Razgovarajmo u našim zajednicama, podupirimo se na našim sastancima u onome što nas čini više Božjima.

A Bog bogat milosrdem neka prati svaki naš pothvat oko osobne i zajedničke izgradnje.

Mir vam i dobro!

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Spašene milošću Boga bogatog milosrđem

Mjesečne duhovne obnove i odgojno-obrazovni sastanci 2016./2017.

Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas užljubi, nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupâ, oživi zajedno s Kristom – milošću ste spašeni! – te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu: da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! (Ef 2, 4-8)

LISTOPAD: Bog, bogat milosrđem (Ef 2,4)

Rječnik biblijske teologije: *milosrđe*, st. 536-542.

Ivan Pavao II.: *Dives in misericordia. Bogat milosrđem*, br. 3-4.

Papa Franjo: *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, br. 1-2; 6.

Papa Franjo: *Božje je ime Milosrđe*, str. 97-99.

Victor Sion: *Nada grješnika*, str. 35-38.

STUDENI: Za svoj ču vas narod uzeti i bit ču vašim Bogom (usp. Izl 6,7)

Rječnik biblijske teologije: *izabranje*, st. 366-370.

Rječnik biblijske teologije: *narod*, st. 629-630; 635-642.

Enciklopedijski teološki rječnik: *narod Božji*, str. 7-16; 711-713.

Dokumenti II. vatikanskog Koncila, Dei verbum, br. 14-15.

Celestin Tomić: *Izlazak*, str. 103-105; 195-197.

PROSINAC: Zamilova nas u Ljubljenome (Ef 1,6)

Rječnik biblijske teologije: *ljubav*, st. 497-504.

Benedikt XIV.: *Deus caritas est. Bog je ljubav*, br. 1; 10; 12; 17.

Papa Franjo: *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, br. 7-8.

Ivan Pavao II.: *Dives in misericordia. Bogat milosrđem*, br. 2; 5-6.

Papa Franjo: *Crkva milosrđa*, str. 13-19.

SIJEČANJ: Milošću spašeni, ne po sebi, Božji je to dar! (usp. Ef 2,8)

Rječnik biblijske teologije: *milstost*, st. 543-549; *spas*, st. 1229-1237.

Enciklopedijski teološki rječnik: *milstost*, str. 648-650.; *spasenje*, str. 1081-1083.

Papa Franjo: *Božje je ime Milosrđe*, str. 22-25; 37-41; 48-51; 77-80.

Victor Sion: *Nada grješnika*, str. 13-19; 100-101; 105-112.

Benedikt XVI.: *Spe salvi. U nadi spašeni*, br. 41-48.

VELJAČA: Obucite se, kao izabranici Božji, u srdačno milosrđe (usp. Kol 3,12)

Rječnik biblijske teologije: *milosrđe*, st. 542-543; *milstinja*, st. 504-508.

Ivan Pavao II.: *Dives in misericordia. Bogat milosrđem*, br. 13-15.

Papa Franjo: *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, br. 9-13; 23.

Papa Franjo: *Božje je ime Milosrđe*, str. 28-30; 32-33; 47-51; 65-68; 103-106.

OŽUJAK: Otkupninom ste kupljeni: ne budite robovi ljudima! (1 Kor 7,23)

Rječnik biblijske teologije: *otkupljenje*, st. 807-814; *oslobodenje/sloboda*, st. 793-796.

Ivan Pavao II.: *Redemptoris hominis. Otkupitelj čovjeka*, br. 8-9.

Benedikt XVI.: *Spe salvi. U nadi spašeni*, br. 24-26.

Papa Franjo: *Božje je ime Milosrđe*, str. 55-61; 109-111.

Victor Sion: *Nada grješnika*, str. 20-27.

TRAVANJ: Zajedno s Kristom nas uskrisi i posadi na nebesima (usp. Ef 2,6)

Rječnik biblijske teologije: *uskršnje*, st. 1390-1399.

Enciklopedijski teološki rječnik: *Isusovo uskršnje, uskršnje mrtvih*, str. 1228-1232.

Ivan Pavao II.: *Dives in misericordia. Bogat milosrdem*, br. 7-8.

Victor Sion: *Nada grješnika*, str. 61-64; 68-70; 81-82.

Benedikt XVI.: *Spe salvi. U nadi spašeni*, br. 10-12; 14.

SVIBANJ: Marija, milosti puna (usp. Lk 1,28)

Rječnik biblijske teologije: *Marija*, st. 514-522; *mati*, st. 523-526.

Ivan Pavao II.: *Redemptoris Mater. Majka Otkupiteljeva*, br. 1-13; 21-27; 35-40.

Ivan Pavao II.: *Dives in misericordia. Bogat milosrdem*, br. 9-10.

Papa Franjo: *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, br. 24.

Benedikt XVI.: *Spe salvi. U nadi spašeni*, br. 50.

LITERATURA

Benedikt XIV.: *Deus caritas est. Bog je ljubav*, KS, Zagreb, 2006.

Benedikt XVI.: *Spe salvi. U nadi spašeni*, KS, Zagreb, 2008.

Celestin Tomić: *Izlazak*, Provincijalat hrvatskih franjevaca konveta, Zagreb, 1995.

Drugi vatikanski Koncil: *Dokumenti*, KS, Zagreb, 1993.

Enciklopedijski teološki rječnik, KS, Zagreb, 2009.

Ivan Pavao II.: *Dives in misericordia. Bogat milosrdem*, KS, Zagreb, 1994.

Ivan Pavao II.: *Redemptoris hominis. Otkupitelj čovjeka*, KS, Zagreb, 1994.

Ivan Pavao II.: *Redemptoris Mater. Majka Otkupiteljeva*, KS, Zagreb, 1994.

Ivica Raguž: *Milosrđe*, Panni 4, Đakovo, 2016.

Papa Franjo: *Božje je ime Milosrđe*, Verbum, Split, 2016.

Papa Franjo: *Crkva milosrđa*, KS, Zagreb, 2014.

Papa Franjo: *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, KS, Zagreb, 2016.

Praktični biblijski leksikon, KS, Zagreb, 1997.

Victor Sion: *Nada grješnika. Tajna duhovnog realizma*, Verbum, Split, 2014.

Walter Kasper: *Milosrđe. Temeljni pojam evanđelja – ključ kršćanskog života*, KS, Zagreb, 2015.

Xavier Léon-Dufour: *Rječnik biblijske teologije*, KS, Zagreb, 1993.

Br. 223/2016.

Split, 27. srpnja 2016.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Izvanredni Provincijalni kapitul

Drage sestre!

Na sjednici Provincijalne uprave dana 18. srpnja o. g. utvrđen je datum slavlja izvanrednog Provincijalnog kapitula koji će se odvijati u provincijalnom središtu na Lovretu 14. i 15. siječnja 2017. godine.

Na kapitulu ćemo sagledati stanje Provincije od redovitog Provincijalnog kapitula 2016. godine, posebno pod vidom ostvarenja odluka i preporuka kapitula. Zatim ćemo predstaviti Provincijski plan za ovo šestogodište koji je u tijeku izrade.

U izbornom dijelu kapitula birat ćemo zastupnice za Vrhovni kapitol koji će se slaviti od 3. do 20. srpnja 2017. u Asizu.

Pozivam sve sestre da u svoje molitve također uključe pripremu i rad provincijalnog kapitula.

Uz sestrinski pozdrav

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Br. 253/2016.

Split, 13. rujna 2016.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Duhovne vježbe 2017.

Drage sestre!

Dostavljamo vam raspored duhovnih vježba za 2017. godinu:

- I. Zadar, 2. – 8. siječnja, fra Ante Bekavac, OFM
- II. Split, 8. – 14. siječnja, fra Rozo Brkić, OFM
- III. Zadar, 22. – 28. siječnja, o. Marijan Krištofić, SCJ
- IV. Zadar, 19. – 25. veljače, don Edvard Punda
- V. Zagreb, 26. ožujka – 1. travnja, don Ivan Bodrožić
- VI. Split, 17. – 23. travnja, s. Vida Tomažić, ŠSF
- VII. Zadar, 31. kolovoza – 6. rujna, fra Šimun Bilokapić, OFM

S obzirom da je ovo prijelazna godina u pogledu izrade novoga Provincijskoga plana, članice Vijeća za duhovnost, uz odobrenje Provincijalne uprave, iznjedrile su temu za ovogodišnje odgojno-obrazovne sastanke koja je ujedno i tema duhovnih vježba *Spašene milošću Boga bogatog milosrđem*. Ona se nadovezuje na godinu Jubileja Božjeg milosrđa, prema poslanici Efežanima 2,4-6. Svjesne smo da je govor o Božjoj milosti neiscrpiv unatoč brojnim skupovima i predavanjima održanim prigodom Jubileja, na kojima smo, vjerujem, sudjelovale. U želji da svakoj osobno i kao zajednici poniranje u to otajstvo vjere bude na poticaj življenja darovane nam spašenosti, nudimo vam više termina za duhovno povlačenje.

Molimo da sudjelovanje na duhovnim vježbama na vrijeme prijavite kućnoj predstojnici zajednice u koju želite doći na duhovne vježbe. Isto tako da u slučaju eventualnog odustajanja zbog spriječenosti pravovremeno izvijestite dotičnu kućnu predstojnicu.

Godišnjim duhovnim vježbama pristupimo u duhu odgovornosti za osobni rast u milosti. Pozivam vas, stoga, da se u tim danima distancirate od uobičajenih obveza i planova koji nas ponekad udaljavaju i od nas samih te se u molitvi i sabranosti otvorite djelovanju onoga čijom smo milošću spašene (usp. Ef 2,5).

Uz srdačan sestrinski pozdrav

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Br. 267/2016.

Split, 1. listopada 2016.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Dan milosrđa

Drage sestre!

Na sjednici Provincijalne uprave od 29. kolovoza o. g. odlučile smo da tijekom *Godine milosrđa* jedan dan u *duhu milosrđa* posvetimo sebi kao Zajednici, našemu druženju u duhu sestrinstva. Odabrale smo da to bude 19. studenog, dan pred završetak Godine milosrđa.

Nemoguće je da se sve nađemo na jednom mjestu, te ćemo u Hrvatskoj upriličiti susrete u Splitu i Zagrebu. Sestre u Njemačkoj i DR Kongu će prema dogovoru u dotičnim zajednicama odabrati mjesto susreta.

Susret je zamišljen kao cjelodnevni program s hodočasničkom notom, tj. uključuje pohod svetištu koje je povlašteno mjesto oprosta u Godini milosrđa. Iz Splita bismo isle u svetište Čudotvorne Gospe Sinjske, a iz Zagreba u Mariju Bistrigu. Bio bi to ujedno i dan mjesecne duhovne obnove na već predviđenu temu *Za svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim Bogom*. U okviru programa slavit ćemo pokorničko bogoslužje i imati prigodu za sakramentalnu ispovijed te euharistijsko slavlje i zajedničko druženje. Stoga vas pozivam da planirate i prilagodite svoje obveze kako bismo taj dan provele ujedinjene u molitvi, te u primanju i dijeljenju dara oprosta.

„Opraštanje je Bog sam, milosrdni Otac izgubljenoga sina, Ljubav u svojoj čistoj besplatnosti. Ljubav je stvaralačka, širi se izvan sebe, a oprštanje je sredstvo neprekidnoga, obnovljenoga i iznova postavljenoga stvaranja. Ondje gdje ljudi rađaju smrt, čini da iznova nikne život“ (J. Monbourquette, *Kako oprostiti*, str. 46).

Prinesimo, drage sestre, Milosrdnomu Isusu svoje želje da u nama nikne njegov život, pridajmo mu i svoje nemoći i slabosti, nerazumijevanja i pristranosti te oprostimo jedna drugoj kako bi u nama bio djelatniji Božji oprost. Ovim mislima izričem vam svoju želju da svaka od nas iskusi stvaralačku Božju ljubav koja rađa novi život.

Drage sestre, završimo ovu Godinu milosrđa u duhu milosrdne Božje ljubavi jedne prema drugoj, ali i kao zajednica nastojmo, prema svojim mogućnostima, posvetiti jedan dan iskazujući djelo milosrđa potrebnima u obitelji ili nekoj ustanovi.

Za vrijeme našeg okupljanja u Sinju bit će obilježeno i 50 godina prisutnosti i djelovanja sestara u našoj kući.

Sve vas srdačno pozdravljam

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

ZBIVANJA I OSVRTI

Hodočašće redovnica Zadarske nadbiskupije

Zadarska nadbiskupija organizirala je i ove godine, 11. lipnja, hodočašće za redovnice grada Zadra. Šest sestara naših zajednica iz Paga, Svetog Mihovila i Arbanasa, priključile su se ovom hodočašću kojega je predvodio fra Anselmo Stulić, pročelnik za posvećeni život u Nadbiskupiji. Cilj našeg hodočašća bilo je *Svetište Majke Božje od Krasna* na Velebitu, gdje narod i danas rado tijekom godine hodočasti a posebno na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije.

Zajedno s našim voditeljem fra Anselmom slavili smo svetu misu, a nakon misnog slavlja nastavili smo druženje u prekrasnoj prirodi odakle se pruža divan pogled na Velebit i dolinu *Krasna*.

Po povratku posjetili smo *Crkvu hrvatskih mučenika* na Udbini gdje nas je s velikom radošću primio mons. Tomislav Rogić, nedavno imenovani šibenski biskup. Upoznao nas je s burnom povješću ovoga kraja, pokazao nam crkvu i sve detalje gradnje nove *Crkve hrvatskih mučenika*. Posebno nas je impresionirao kameni oltarni reljef Kuzme Kovačića: Slava hrvatskih mučenika.

Zahvaljujemo organizatorima ovog hodočašća koji su nam omogućili provesti jedan dan u prekrasnoj prirodi diveći se, moleći i uzdižući srca Gospodinu koji stvori tako divan svijet.

Hodočasnice

Tek je 95-a!

Dana 22. lipnja 2016. s radošću smo se prisjetile događaja iz davne 1921. godine: *dama rođenja* naše s. Leopolde Kleva. Milost je doživjeti tako veliki broj godina. Milost je u toj dobi biti u snazi: radostan i neizmjerno Bogu zahvalan za sve darovano kroz tolika ljeta.

Dan smo započele molitvom *Jutarnje* i misom, zahvaljujući Bogu na daru života s. Leopolde, a nastavile smo ga s pjesmom, smijehom i ugodnim druženjem. Kako ne bismo samo mi bile one koje žele uljepšati dan s. Leopoldi i darivati je, ona je za nas "naručila" zanimljivu i poučnu lutkarsku predstavu *Pjesma stvorova*. Rođendansko slavlje završili smo pjesmom te izabranim mislima iz teksta *Blagoslov jednog starca*. Na kraju je s. Leopolda sve nas nasmijala prisjećajući se događaja iz mladosti i prijavljajući duhovito, u svom stilu, o njima. I, naravno, poželjela je s nama proslaviti i svoj *stoti* rođendan!

Bog neka blagoslovi i ispuni želju s. Leopolde, a sve nas očuva u svome miru i prihvaćanju Božjeg nauma sa svakim od nas.

s. Rita Maržić

Duhovne vježbe za kandidatkinje u Bijelom Polju

Duhovne vježbe za kandidatkinje Splitske, Mostarske i Bosansko-hrvatske provincije Školskih sestara franjevaka održane su od 27. do 29. lipnja 2016. godine u Bijelom Polju. Duhovne vježbe vodio je fra Ivan Landeka, član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije. Nas trinaest kandidatkinja dopratile su odgojiteljice: s. Marija Mihaljević, s. Slavica Barbarić, s. Marijana Selak te s. Lidija Matijević.

Tijekom duhovnih vježbi promišljale smo na temu Božje milosrđe u koju nas je postupno uvodio fra Ivan, stavljajući pred nas govor o Božjem milosrđu u Svetome pismu, u životu sv. Franje te u životu naše nebeske Majke Marije. O svakom aspektu promišljale smo osobno, nakon čega smo kroz rad u skupinama, a onda i u punom sastavu međusobno podijelile što nas je dotaklo.

Nakon duhovnih vježbi provedenih većim dijelom u šutnji, promišljanju i molitvi te sudjelovanjem u euharistijskom slavlju, slavlju pomirenja i klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom, 30. lipnja uslijedio je zajednički odlazak u *Park prirode Blidinje*, pun odraza Božje ljepote. Bila je to prilika i za međusobnu radost, smijeh, igru i pjesmu koji također čine naše zajedništvo plemenitijim i jačim.

Udjelio Gospodin svima nama ustrajnost i žar da što pripravnije nastavimo hod prema redovničkim zavjetima, vjerujući da Bog uvijek brine i provida jer najbolje osluškuje otkucaje naših srdaca. Svima koji su u sjeni učinili potrebno da duhovne vježbe prođu skladno, a posebno fra Ivanu koji se rado odazvao da bude i moli s nama, veliko hvala!

Vlatka Katkić, *kandidatkinja*

Putovima milosti u godini milosrđa

Hodočašće vjeroučitelja Splitsko-makarske nadbiskupije u Poljsku

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije, pod vodstvom predstojnika Ureda don Josipa Periša, a u organizaciji Hodočasničko-putničke agencije Kraljice mira iz Zagreba, organizirao je za 57 vjeroučitelja hodočašće u Poljsku od 5. do 10. srpnja 2016. godine. Iz naše zajednice hodočastile su: s. Blagoslava, s. Vjera, s. Katarina, s. Vedrana i s. Filipa. Vjeroučitelji su posjetili Budimpeštu, Krakow, Wadowice, Auschwitz, Czestochowu, Trnavu, Bratislavu i Beč.

Hodočašće – putovanje u susret Božjoj blizini

Hodočašće je oduvijek bilo važan događaj svakoga vjernika. Ono je slika ljudskog života. Podsjeća nas da je naš život put prema vječnosti. U ovoj Godini milosrđa

posebna je milost za nas vjeroučitelje bila hodočastiti na sveta mjesta povezana sa sv. Ivanom Pavlom II. i sv. Faustinom. Obilazak svetišta, svakodnevno slavljenje euharistije, zajednička molitva časoslova i krunice učinili su naše hodočašće duhovnom obnovom. Uz duhovnu obnovu

obogatili smo se i kulturno upoznavajući znamenitosti Budimpešte, Krakowa, Wadowica, Trnave, Bratislave i Beča.

Nekadašnja kraljevska prijestolnica, Budimpešta – ljepotica na Dunavu, prelijepa u spoju drevnog s modernim, bogata skladnom arhitektonskom raznolikošću stilova, osvojila nas je svojim kulturno-povijesnim znamenitostima. Citadela, budimski dvorac i utvrda, crkva sv. Stjepana, Parlament, Eržebet trg, Margaretin most (613 m), crkva sv. Matijaša, Trg heroja... tek su neke od znamenitosti koje smo uspjeli posjetiti. S obzirom na jake povijesne veze između Hrvatske i Mađarske ne čudi što se na više mjesta u gradu može vidjeti hrvatski grb na zidovima povijesnih građevina. Spomenimo neke od važnih osoba koje su imale veze s Hrvatskom u tom smislu: sv. Stjepan, prvi mađarski kralj (11. st.) koji je pored Gospe zaštitnik Mađarske, a koji je zaslužan za čvrstu mađarsku povezanost s kršćanstvom, sv. Ladislav (11. st.) za čije vladavine Hrvati ulaze s Mađarima u personalnu uniju 1091. te 1094. utemeljuje Zagrebačku nadbiskupiju. Najpoznatija njihova svetica je princeza sv. Elizabeta Ugarska, kći ugarsko-hrvatskog kralja Andrije II. Ujedno je zaštitnica Trećeg franjevačkog reda i jedna od žena s najdojmljivijim svetačkim životopisom u povijesti Crkve. Također je i zaštitnica kršćanskog Caritasa.

Drugi dan hodočašća posjetili smo čuveni poljski rudnik soli u gradu Wieliczka. Rudnik se nalazi na UNESCO-vom popisu prirodne i kulturne baštine od 1978. g., a povijesnim spomenikom Poljske proglašen je 1994. godine.

Poznati rudnik soli uistinu je jedinstvena umjetnička galerija od soli koja prikazuje

ljudsku kreativnost i u teškim uvjetima života i rada. Na misi, koja je slavljenja neposredno prije ulaska u rudnik, Predstojnik nam je u propovijedi poručio da nas vjeroučitelje i danas Isus šalje tamo gdje živimo i radimo te da je naša zadaća otvoriti vrata života našim vjeroučenicima i biti *Kristova sol*. Središnji dio našeg hodočašća bio je odlazak u svetište u kojem se nalazi grob sv. Faustine Kowalske i slika Milosrdnog Isusa. U sklopu toga posjetili smo i samostan *Naše Gospe od milosrđa* te novu baziliku Božjeg milosrđa koju je posvetio sv. papa Ivan Pavao II.

Radosna duha, nakon susreta s Milosrdnjim, pošle smo u obilazak Krakowa, grada veličine Zagreba. Brojne slike i plakati sv. Ivana Pavla II. i sv. Faustine Kowalske najavljivali su *Svjetski dan mlađih* koji se održao od 26. do 31.7. pod geslom: „*Blago milosrdnjima, oni će zadobiti milosrđe*“ (Mt 5,7). Zatim smo posjetili novoizgrađeni Centar sv. Ivana Pavla II. u predgrađu Krakowa, u kojem se čuva krvavo papinsko ruho koje je sv. Ivan Pavao II. nosio kad je na njega izvršen atentat na Trgu sv. Petra u Rimu. Sveti Papa živi je svjedok milosrđa, oprostio je svom atentatoru. Sjetimo se riječi pape Franje da je „oproštenje oruđe koje je u našim krhkim rukama kako bismo postigli radost srca, te odbacili mržnju, srdžbu, nasilje i osvetu koje predstavljaju nužan uvjet za sretan život“.

Slijedeći stope sv. Ivana Pavla II. posjetili smo Wadowice, njegovo rodno mjesto, gdje smo u crkvi u kojoj je kršten i koja se nalazi tik uz njegovu rodnu kuću slavili sv. Misu. O našoj povezanosti s Papom govorio je don Josip u svojoj propovijedi. Između ostalog je rekao kako nam je sv. Papa dao „depozit vjere“ – sadržaj našeg vjeroučiteljskog poslanja. Ujedno

je zaslužan za priznanje naše hrvatske neovisnosti, a time posredno i za uvođenje vjeronauka u školu. Zahvaljujući njemu imamo jedan od najboljih Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske. Pozvani smo prigrliti duhovnu baštinu koju nam je ostavio. Još u nama odzvanjaju njegove riječi: „*Ne bojte se! Otvorite širom vrata Kristu!... Ne vjerujte onima koji vam nude laka rješenja... Jedino istinsko rješenje za čovjeka je Isus Krist.*“

Nastavili smo put prema nacističkom koncentracijskom logoru *Auschwitz*. Logor je osnovan 1940. godine. Na području stare poljske vojarne. Zapovjednik kampa Rudolf H. je na suđenju u Nürnberškom procesu svjedočio da je ubijeno 3 milijuna ljudi za vrijeme njegovog vođenja kampa. Većina je ubijena u plinskim komorama ciklonom b, drugi su bili ubijani izgladnjivanjem, prisilnim radom, manjom higijene, pogubljenjima i medicinskim eksperimentima. Tu smo vidjeli razne fotografije i slikovne prikaze sa zastrašujućim prizorima zlodjela toga vremena kao i originalne dokaze svih strahota nacizma kada je ekonomija isplativosti dovedena do savršenstva kad se čak i kosa logoraša koristila za tkanje deka i vreća. Cilj je bio uništiti identitet čovjeka, njegovu osobnost a time i njegovo dostojanstvo.

Nastavili smo putovanje prema najvećem marijanskom svetištu u Poljskoj, *Gospe od Jasne Gore u Czestochowi*. Prema legendi, Crnu Gospu s Isusom naslikao je sv. Luka na dasci stola kojeg je napravio sam Isus. U 4. st. ovu sliku je spasila sv. Helena i donijela u Carigrad. Ovdje su se dogodila mnoga obraćenja i čudesna ozdravljenja. Nakon svih događaja, 1430. za tu je sliku izgrađena velika gotička katedrala.

S ovim svetištem povezana je i kasnija sudbina Poljske u vrijeme II. svjetskog rata kao i padom komunizma u Istočnoj Europi. Na putu prema Bratislavi posjetili smo Trnavu, grad u kojem je sv. Marko Križevčanin usavršavao svoje teološko i pastoralno znanje. Nakon posjeta crkvi sv. Ane u kojoj se čuvaju zemni ostaci sv. Marka i druge dvojice košičkih mučenika, razgledali smo crkvu sv. Nikole, crkvu sv. Helene, sjemenište, biskupsku palaču i gradsku vijećnicu. Došavši u Bratislavu osjećali smo se kao da smo doma u Zagrebu, a i jezik je našemu vrlo sličan. U samom središtu grada posjetili smo većinu znamenitosti među kojima i dvorac na brdašcu *Bratislavsky hrad* te katedralu sv. Martina u kojoj su se događale krunidbe kraljeva.

Sljedeći dan (10.7.) nakon jutarnje molitve časoslova stigli smo u Beč – grad snova. Po dolasku najprije smo u crkvi *Am Hof* slavili misu zajedno s našim Hrvatima iz dijaspore. S dobro nam poznatim evanđeljem o *Milosrdnom Samarijancu* zaokruženo je ovo naše hodočašće u Godini milosrđa s porukom: *Širiti milosrđe oko sebe može samo onaj tko nasljeđuje milosrdnoga Isusa.* Bečka katedrala sv. Stjepana, crkva sv. Petra, dvorac Schonbrunn, opušteno šetanje ulicama i radosni trenuci zajedništva uz kavu i sladoled, sabiranje dojmova, bijaše priprema za povratak u Lijepu našu. Prepuni dojmova, ali i osjećaja zahvalnosti dobrom Bogu, Majci Božjoj i našoj zajednici koja nam je omogućila ovo putovanje, našim organizatorima i donatorima, stigosmo 11.7. u ranim jutarnjim satima u našu dragu Dalmaciju, u naš Split, najljepši grad na svijetu.

s. Blagoslava Lončar

Svjetski dan mladih – Krakow, 2016.

Nismo došli na svijet da bismo vegetirali, proveli uspavani život na kauču, već kako bi se odvažili promijeniti ga - poruka je pape Franje mladima na Kampusu milosrđa u Krakovu.

Uputivši poziv dvama milijunima mladih da poduče odrasle suživotu u različitosti, ostavio nas je u noćnoj atmosferi zajedništva, molitve, pjesme i promišljanja. U takvoj atmosferi naglašavala se Božja prisutnost te su se gradili mostovi prijateljstva među djevojkama i mladićima različitih kultura svijeta. Naša udruga *Isus je put* uslijed godišnje sustavne pripreme, bez koje ne bismo mogli jednakim intezitetom osjetiti snagu duha ovog hodočašća, doživjela je vrhunac svojih susreta pod vodstvom sestre Darije Bota.

Na završnom nedjeljnju slavlju, razmatrajući evanđelje, Papa nas je pozvao da se u ovom vremenu ohrabrimo kao Zakej. Ohrabrimo otvoriti srca za promjenu i susret s Isusom, dopustimo da nam se približi i hodi s nama u svakodnevici. U tom duhu, potaknuti smo da čuvamo dobro koje smo primili ovih dana, ustvrdivši da Svjetski dan mladih počinje danas i nastavlja se sutra u našim domovima. Svaka upućena misao sa završne proslave nije sugerirala kraj, već poziv za sljedeći susret mladih u Panami.

Prihvativši riječi Svetog Oca nastavili smo širiti zarazni entuzijazam vjere kroz posjete *Kalwariji Zebrzydowskoj*, Svetištu sv. Ivana Pavla II., te *Svetištu Božanskog milosrđa* uz kojeg vežemo svetu Faustinu Kowalsku, zaštitnicu ovog susreta. Na svakom koraku osjetila se i prisutnost svetog Ivana Pavla II. - prijatelja, oca i zaštitnika mladih, stoga je bilo nezaobilazno posjetiti njegovu rodnu kuću i katedralu u Wadowicama. Sljedeća postaja bio je Krakow, kraljevski grad bogatog kulturnog nasljeđa prožet suvremenošću. Gradski život Krakowa odvija se na glavnem trgu Rynek Główny koji svojim raznolikim sadržajem, zanimljivim pričama i ugodnom atmosferom privlači sve generacije. Najvećim srednjovjekovnim trgovačkim trgom dominiraju zvonici gotičke bazilike sv. Marije, jednom od 130 krakowskih veličanstvenih sakralnih izdanja. Grad je kao veliko sveučilišno središte primio mnoštvo studenata koji oživljavaju staru židovsku četvrt Kazimirez. Ona, kao i zloglasni nacistički logor Auschwitz-Birkenau, podsjeća na ratne strahote prošlosti ne ostavljajući nikog ravnodušnim. Na putu ka Czestochowi, poljskom nacionalnom Marjanskom svetištu, vrijedilo se zaustaviti posjetiti rudnik soli *Wieliczka* gdje se metrima ispod zemljine površine skrivaju impresivna remek djela od soli.

Poklonivši se Majci Božjoj Czestochowskoj pripravili smo svoje srce za povratak, a naše putovanje završili smo obilaskom duhovno i kulturno neiscrpnog Beča. Jednostavne, ali snažne poruke koje smo primili tijekom susreta ostat će utisnute u naše sjećanje jednako kao zajednički izleti i druženja. Ona su neiscrpan dar našim srcima.

Ana Šegrt

Hodočašće Gospi Sinjskoj

Dana 3. kolovoza upriličeno je hodočašće Gospi Sinjskoj svećenika, redovnika i redovnica rodom iz Cetinskog kraja. Među brojnim svećenicima, oko 60-ak, i redovnicama, oko 150, bile su prisutne i sestre naše Provincije. Ono što je mene privuklo na hodočašće nije toliko to što sam rodom iz tog kraja, nego da hodočastim Gospi, da se zajedno sa svim ostalim Bogu posvećenim osobama želim staviti pod Njezino okrilje, zajedno s Njom koračati stazom života.

Slavlje pokorničkog bogoslužja, koje je predvodio don Ante Mateljan, sabralo nas je prije mise. Bog nas unatoč našim slabostima poziva da idemo za Njim. On je taj koji rasvjetljuje tamu naše pameti i daje nam da spoznamo što nije dobro i poziva nas da se od srca pokajemo za svoje grijeha, da nam se, prema riječima sv. Augustina, zlo gadi i da ga više ne činimo. Po kajanju i otpuštanju grijeha postajemo dionici neizmjernog Božjeg milosrđa, a mogli smo ga na poseban način iskusiti i kroz pojedinačnu isповijed.

Poslije pokorničkog bogoslužja procesijom iz samostanskog dvorišta uputili smo se prema glavnom ulazu u crkvu. U procesiji mi je živo bila prisutna slika Izraela koji putuje pustinjom, Crkve koja smjera prema vječnoj domovini, a ja, svi mi, dio smo tog životnog hoda. Dok smo pjesmom Bogu upućivali svoje molitve, htjela sam u taj hod utkati cijeli svoj život. I stigosomo pred Vrata milosrđa – kako piše velikim crvenim slovima ponad njih. Bože moj, ovo nije isto ulaženje kao dosada! Ova vrata znače nešto veliko: pa mi prolazimo kroz Vrata Njegova probodena boka, On nas kupa u svojoj neizmjernoj ljubavi!

I tako smo ušli na gozbu Jaganjčevu te u zajedništvu slušali Riječ i blagovali njegovo Tijelo. Euharistiju je slavio mons. Tomislav Rogić, šibenski biskup uz koncelebraciju brojnih svećenika. Iznijet ću samo nešto iz njegove homilije. Marija je dala Bogu sav svoj život, sve svoje planove, svoju slobodu. Sve je za Boga: moje sposobnosti i nesposobnosti, moje vrline i mane, moji planovi i moja sloboda – sve je za Boga iskoristiv materijal. On traži samo da mu se do kraja predamo i vjerujemo. U njemu je pravi oslonac koji donosi istinski mir!

Na završetku euharistijskog slavlja, predvodeni župnikom fra Pericom Maslaćem, izmolili smo posvetnu molitvu Gospi Sinjskoj. Potom je slijedilo zajedničko fotografiranje pred slikom čudotvorne Gospe te blagovanje u samostanskim prostorijama.

Neka ovaj susret bude doista jačanje hoda na putevima Gospodnjim!

s. Karolina Bašić

Obilježen Redovnički dan u gradu sv. Vlaha

Susreti su uvijek razlog za ugodne i radosne trenutke. Tako je bilo i kod nas u Dubrovniku, gradu sv. Vlaha koji nad njim „bdije“ uključen u život i djelovanje svih profila ljudi koji u njemu žive, kao i onih koji ga posjećuju.

U subotu, 3. rujna 2016. godine, u organizaciji HKVRP, redovnici i redovnice dubrovačke biskupije proslavili su XXXII. Redovnički dan na temu *Kultura milosrđa*. Susret je započeo u Dvorani Ivana Pavla II. molitvom Trećega časa te misnim slavljem u crkvi Male Braće.

U nazočnosti velikog broja redovnika i redovnica pozdravnu riječ uputili su fra Stanko Dodig, pročelnik vijeća za posvećeni život dubrovačke biskupije te generalni vikar mons. Petar Palić u ime odsutnog biskupa mons. Mate Uzinića, koji nam je prenio biskupove pozdrave, zahvalio za sve što činimo i živimo svjedočenjem Evangelijsa. Zatim nam se obratio i p. Anto Gavrić, promotor ovoga skupa, najavivši i za u buduće održavanje Redovničkih dana u Dubrovniku.

Uvodno izlaganje na temu *Kultura milosrđa u samostanu* imao je p. Nikola Stanković, isusovac. Istaknuo je Božje milosrđe kao središte osobne duhovnosti svakog čovjeka. Govorio je o milosrđu kao najvećoj krepstii i kao *stilu života* (prema riječima sv. Oca) te o potrebi utjelovljenja Božjeg milosrđa u našoj duhovnoj stvarnosti, upućujući nas na sadržaj okružnice *Kontemplirajte Kongregacije* za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. U njoj se, između ostalog, govori o milosrđu kao nečemu što se ne događa samo od sebe, nego nužno proizlazi iz nas samih. Posvijestio nam je našu odgovornost za milosrđe, naglasivši da su oni koji u samostanu odustanu od milosrđa definitivno promašili život u redovničkom

životu. Zaključno nas je pozvao da budemo ponizni i milosrdni i prema sebi i prema onima s kojima živimo, kako bi se u našim samostanima stvarale *oaze milosrđa* a milosrđe se moglo *nesmetano šetati samostanskim hodnicima*.

Iza prvog predavanja bila je mogućnost za sakramenat pomirenja u franjevačkoj crkvi Male braće, a potom euharistijsko slavlje koje je predvodio mons. Petar Palić. U propovijedi se osvrnuo na sve tri okružnice Kongregacije: *Radujte se! Istražujte! Kontemplirajte!* Podsjetio nas je kako je kontemplacija središte svake zajednice i kako su akcija i kontemplacija nepotpune jedna bez druge. Naglasio je da su osobe Bogu posvećenog života pozvane svjedočiti Evangelijske iščitavajući znakove vremena i Božju volju, napajajući se na izvoru molitve i zahvalnosti. Podsjetio nas je na Papinu poruku da živimo u sadašnjosti, usmjeravajući svoju nadu prema budućnosti.

Drugi, popodnevni dio programa nastavljen je izlaganjem p. Ante Gavrića na temu *Milosrđe-Neuspjeh-Oprost*. Govorio je o milosrđu kao krepstii koja je jednak božanska i ljudska. Oslanjajući se na sadržaj Papine apostolske pobudnice *Evangelii gaudium* istaknuo je govor o Crkvi o kojoj kaže: *Draža mi je Crkva koja je doživjela nezgodu, koja je ranjena i prljava zato što je izišla na ulice, nego Crkva koja je bolesna zbog zatvorenosti i komocije za hvatanje vlastite sigurnosti. Ne želim Crkvu koja je zabrinuta zato da bude središte, a naposljetku biva zatvorena u klupko opsesija i procedura. Ako nešto mora u nama probuditi svoj sveti nemir i zaokupiti našu savjest, onda je to činjenica da mnoga naša braća žive bez snage, svijetla i utjehe, prijateljstva s Isusom Kristom, bez vjerničke zajednice koja ih prihvata, bez smisla i cilja u i životu.*

P. Gavrić je ukazao na važnost usmjeravanja na druge, izlaženja u susret drugima, govoreći također o Bogu koji ima silno povjerenje i strpljenje s čovjekom te kako bismo i mi trebali imati povjerenja u strpljenje i strpljenja u povjerenju. Postavljajući pitanje može li se govoriti o milosrđu u situacijama neuspjeha i grijeha, naglasio je kako je Bog osjetljiv na nevolju koju čovjek prolazi. Čovjek se nekada osjeća kao da je stran samome sebi. Često puta se nakon neuspjeha osjećamo daleko od Boga i kao da smo iznevjerili ideale koji su nas usmjeravali cilju. Skrenuo je pozornost na opasnost zatvaranja u spiralu samoće kada se tako nešto dogodi kao i opasnost zatvaranja u *litanje zašto?* Kad doživimo neuspjeh on nije i konačna riječ nego treba uvijek iznova ići iz početka u novi početak. I apostoli su iskusili neuspjeh prema zapisu evanđelista Luke nakon kojega je uslijedio uspjeh (usp. Lk 5,5); *Učitelju svu noć smo se trudili i ništa ne ulovismo*, nije zadnja Petrova izjava. On se usudio ponovno započeti, *ali na tvoju riječ bacit će mreže*. Susreće Krista i uspijeva, otkriva jednu novu mogućnost bogatih

obećanja. Mi smo kao Crkva pozvani da uvijek iznova započinjemo s Bogom koji nam je nova šansa i nova mogućnost za božansko milosrđe.

Posljednje predavanje p. Anto usmjerio je u ime vjere koja je u nama, a to je oprost. Posjetio nas je na primjer iz franjevačkih spisa, iz Pisma jednom ministru u kojem sveti Franjo poziva brata na oprost onima koji su mu nanosili nepravdu i zlostavljali ga. Sveti Franjo nas je poučio da je milosrđe iznad svega oznaka Boga iz kojega proizlazi svako milosrđe i treba obilježavati svaki naš odnos. Milosrđe nikoga ne može osloboediti poziva na oprštanje i obraćenje. Kao svjedoci jednog zajedništva koje nadilazi nas same i naša ograničenja pozvani smo nositi Božji osmjeh. Radost i milosrđe idu zajedno.

Nakon Plenarne rasprave uslijedila je završna riječ te je Redovnički dan dubrovačke biskupije završio molitvom Večernje.

s. Marislava Samardžić

Promicateljica Božjeg milosrđa i nositeljica Božje ljubavi

Poznata kao *Majka*, Terezija je davno prije svoje kanonizacije u očima mnogih bila sveta.

Spoznala je i ustrajno vraćala dostojanstvo onima kojima je bilo oduzeto.

Bila je neustrašiva pravobraniteljica marginaliziranih, ne pozivajući se i ne oslanjajući na zakon *sinova ovoga svijeta*, nego jasno zastupajući načelo Božjeg zakona prema kojemu je svaki oblik bijede, siromaštva, gladi, ubijanja i ratova nezamisliv, nedopustiv, nečovječan.

Posvojila je osamljene, neželjene i zaboravljene, smatrajući se povlaštenom jer je izabrala, kako je sama rekla, biti u prisutnosti Isusa, bolno prerušena u liku siromaha.

Ime blažene majke Terezije iz Kalkute zapisano je 4. rujna u katalog svetaca Katoličke Crkve.

Molitveno bdijenje uoči kanonizacije, euharistijsko slavlje zahvale u katedrali kao i velika svjetska putujuća izložba fotografija "Majka Terezija: Život, duhovnost i poruka", postavljena od 1. do 18. rujna u crkvi sv. Blaža, bili su tek male geste zahvalnosti Grada Zagreba velikoj ženi Agnesi Gonxha Bojaxhu, Majci Tereziji. Usput budi rečeno, 1990. proglašena je počasnom građankom toga istoga grada.

Nije išla za stvarima velikim, ni za čudima koja su bila iznad nje: tijekom života smirivala se i pokoj svojoj duši tražila u blizini Onoga kojem je na tako konkretni način ljubav ljubavlju prema bližnjemu uzvratila.

s. Diana Dolić

O blagdanu Preobraženja

U subotu 6. kolovoza 2016. god. svečano je proslavljen blagdan Preobraženja Gospodinova u samostanu i crkvi Sigurata. Crkva i samostan Sigurata nalaze se unutar gradskih zidina i jedna je od starijih crkvica u kojoj su do prve polovice 20. st. živjele franjevke trećoretkinje, a neki je s ponosom nazivaju i najamanjom katedralom na svijetu.

Predvoditelj svečanog slavlja bio je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić u koncelebraciji s fra Veselkom Grubišićem, gvardijanom samostana Male braće, i dominikanac Nikola Mioč. Uz lijepi broj vjernika, malobrojnih susjeda, prijatelja i dobročinitelja sestara prisusustovala je i s. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica. U najmanjoj katedrali na svijetu čule smo velike i poticajne poruke: kako je Gospodinovo Preobraženje blagdan kojim nam Gospodin omogućuje da zavirimo u slavu s onu stranu križa i smrti, te da se osvježeni tim pogledom možemo u

našoj stvarnosti suočiti s poteškoćama i križevima. Ljepoti liturgijskog pjevanja pridonijele su i sestre koje su došle na godišnji odmor i koje su se rado odazvale i u domaćinskim poslovima. U zajedništvu s prisutnim vjernicima uljepšali su i oživjeli samostan Sigurate u kojem se franjevačka karizma svjedoči do dana današnjega.

Za one koji se nađu prvi put na dan Preobraženja zaista je poseban događaj doživjeti smisao ovog blagdana, a posebno usred ljepote grada koji svojom ljepotom i starinama poziva na zahvalu Bogu stvoritelju.

Na kraju prigodnog slavlja biskup nam je zaželio da čujemo glas *ovo je sin moj, njega slušajte* kako bi nam pomoglo da budemo bolji i da s vjerom u uskrsnuće ostvarimo sebe i svoje poslanje i da preobraženi budemo preobraženje za druge.

s. Sanja Stojić

Početak novicijata i postulature

U petak, 8. rujna 2016., na blagdan Male Gospe, u nazočnosti cijele samostanske zajednice Školskih sestara franjevaka na Lovretu, pod večernjom molitvom Crkve Katarina Vrdoljak primljena je u novicijat, a Vlatka Katkić u postulaturu. Obred primanja u novicijat predvodila je s. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica, koja je za tu prigodu s. Katarini, Vlatki i cijeloj lovretskej zajednici uputila tople i iskrene riječi ohrabrenja.

Obred primanja bio je istovremeno jednostavan i dolično svečan, našavši tako put do srca ne samo nas koje smo učinile jedan korak više u redovničkom životu, nego i do onih sestara koje su davnih dana bile gdje smo mi sada te se s radošću i zahvalnošću sjećaju toga koraka.

Ušavši u samostansku kapelu, već na samom početku euharistijskog klanjanja koje je prethodilo večernjoj molitvi i obredu primanja, osjetile smo da nas sestre prate molitvom, a svoju radost nisu skrivale ni u blagovaonici gdje su nas nakon obreda srdačno dočekale i iskreno nam čestitale.

Naše nove etape na putu franjevaštva življenog u redovničkoj zajednici nastojat ćemo krijepti Božjim milosrđem i nadom da Bog sve okreće na dobro onima koji ga ljube, a na tom putu sestrinski se preporučamo i dalje u molitve onih koji su potpomagali našu nemoć u trenucima kušnje. Neka nam svima prokušanost vjere rodi postojanošću života koji je dobri Otac za nas odabrao, a sv. Franjo po Kristovom primjeru i približio.

s. Katarina Vrdoljak, *novakinja*
i Vlatka Katkić, *postulantkinja*

Riječ s. Andree, provincijalne predstojnice

Draga s. Katarina i Vlatka, drage sestre!

Obrednik uvođenja u franjevački redovnički život nalaže da to bude čin bez velikog vanjskog slavlja i da se događa u zajedništvu sa sestrama, u radosnom ozračju redovničke zajednice. Jednostavnost čina primanja u novicijat, ne umanjuje njegovu svečanost, štoviše, neki način još više posvješćuje njegovo značenje i ozbiljnost.

Vjerujem da cijela naša, ovdje okupljena, zajednica večeras osjeća vašu radošć ali isto tako da i vama svjedoči svoju radošć zbog odluke koju ste donijele - slijediti Krista po uzoru na sv. Franju upravo u

našem sestrinstvu u koje vas primamo. Vaš hod ucjepljivanja u redovništvo odvijao se u etapama i svaka je od vas u proteklom vremenu dijeljenja svagdana sa sestrama mogla upoznati, kušati život ove redovničke zajednice iznutra, vidjeti nesavršenosti i nedostatke, ali isto tako i ljepotu zajedništva unatoč zahtjevnosti koja je njegova vjerna pratilica.

Dublje uranjanje u redovničko opredjeljenje i predaniji hod u tom smjeru za vas se ostvaruje u Godini milosrđa. Primite to kao Božji dar.

Drage lovretske sestre, s. Katarina Vrdoljak koja ovim obredom započinje novicijat i Vlatka Katkić koja ulazi u postulaturu ne očekuju od nas savršenu, dovršenu zajednicu, niti im mi takvu zajednicu možemo dati, ali smo je takvom pozvane činiti. Zajedno, iz dana u dan. Trudimo se naše, usuđujem se reći, mladice zalijevati duhom franjevačke vjerodostojnosti i redovničke autentičnosti. Neka mi jedna u drugoj i one u nama prepoznaju istinske tražiteljice i posrednice Božjeg milosrđa. One to od nas s pravom i očekuju i traže.

Ali nemojte misliti, draga s. Katarina i Vlatka, da i mi kao zajednica nemamo očekivanja od vas. Imamo. Ne zaboravite da ih i Bog ima. Poziv kojim vas dariva iziskuje trajan trud oko odgovora koji neka se ozbiljuje u radosti. Jer takvoga darivatelja Gospodin ljubi. I kad dođu trenutci kušnje ili žalosti, razmatrajte radost trenutka u kojem je Isus svrnuo svoj pogled na vas.

Daleko od vas bila duhovna gluhoća i odbijanje Božjega zova. Ne budite kao bogati mladić, kojega Isus s ljubavlju pogleda i pozva: „*što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom*“ (Mk 10,21), a on ne posluša. Želim, u ime naše zajednice da vaš pozitivan odgovor, koji večerašnjim činom potvrđujete, u vama iz dana u dan dozrijeva i plodove milosti donosi.

U ime svih sestara Provincije Presvetog Srca Isusova, i u svoje osobno ime, iskreno vam čestitam na hrabro odluci koja ima mijenjati vaš život po predanju Kristu. U svakoj prilici tražite snagu u Duhu. I ne bojte se jer „Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima. A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha“ (Rim 8, 26-27a).

Neka vas prati Mir i dobro!

Zvao si me, Gospodine. Evo me!

Dana 10. rujna na Lovretu u Splitu, zajedno sa sestrama koje obilježavale jubileje redovničkog života: 50, 60 i 70 godina, doživotnim zavjetovanjem rekla sam Gospodinu svoje „DA“. Duhovnim vježbama u Bugojnu, obnovama u Međugorju i seminarima u Varešu sa sestrama iz Bosansko-hrvatske i Mostarske provincije iščekivala sam ovaj dan obogaćena zajedništвom, molitvom i lijepim iskustvom.

Misno slavlje predvodio je fra Ante Udovičić. U homiliji se zaustavio na pojmu *obećanje/obećati*. Posvijestio je kako smo svi mi na neki način u našim međuljudskim odnosima, u našem odnosu prema dragom Bogu nešto obećali. Obećati je ključna riječ jezika ljubavi, obećati znači istodobno najaviti i zajamčiti darove, proglašiti se sigurnim u budućnost i dati dio sebe. Fra Ante je na kraju naglasio kako slavlje naših obećanja, zavjeti, odnosno sadašnji trenutak

nije ništa drugo doli radosna vijest: ona u kojoj živimo kao i radosna vijest svijetu kojemu smo darovane i koji nam je darovan s nakanom da svi jednom uđemo u radost Gospodara svoga.

Uz molitvu i pjevanje, sigurna u Božju milost i ljubav, obećala sam Bogu da će nastojati živjeti zavjete i evanđelje po primjeru Gospodina našega Isusa Krista, znajući da me prati zagovor Bezgrešne Djevice Marije.

Nakon euharistijskog slavlja, u radosnom okruženju sestara jubilantkinja koje su svjedočile radosno služenje svih ovih godina, njihovu ustrajnost, sve dobro što je Gospodin preko njih činio, kao i sestara Lovretske zajednice i ostalih naših zajednica, naše smo se zajedno i za obiteljskim stolom. Zahvalna sam sestrama za molitvu, pjevanje, osmijeh, lijepu riječ, trud svih koji su pomagali i na bilo koji način pridonijeli da nama bude ljepše. Hvala sestrama iz Mostarske provincije što su bile prisutne, hvala svećenicima, bogoslovima i mojoj rodbini.

Zahvalna sam Ocu nebeskom u ovoj godini Božanskog milosrđu za sve milosti koje mi je darovao, što me pozvao i iskrenom radošću prožeо dan moga doživotnog predanja.

s. Mirjana Puljiz

Proslava jubileja redovničkog života

U subotu 10. rujna ove godine jedanaest je naših sestara u samostanu u Splitu na Lovretu proslavilo više od polstoljetnog života u redovništvu. Sestra Serafika Balajić proslavila je sedamdesetgodišnji jubilej; sestre Laurencija Mravak i Vendelina Mijić šezdesetgodišnji, a sestre Radoslava Bralo, Emanuela Ercegovac, Anizija Šućur, Natalija Vučković, Venancija Džimbeg, Melhiora Biošić, Davorina Jurić i Andjela Milas pedeset godina redovničkog života.

Duhovnu pripravu za ovaj jubilej sestre su imale u našem samostanu u Zadru. Duhovnu su obnovu vodilioci benediktinci s otoka Pašmana-Čokovac. Obnova je trajala od 2. do 7. rujna. Prva dva dana duhovni je program vodio o. Jeronim Marin koji je u godini Božanskog milosrđa govorio o redovničkim zavjetima pod vidom Božjeg milosrđa.

Treći je dan 4. rujna bio rezerviran za izlet na otok Pag. U paškoj je crkvi župnik don Gašpar Dodić predvodio misno slavlje na kojem su, uz naše jubilantkinje i sestre iz samostana u Pagu, sudjelovali brojni vjernici. Župnik je pohvalio djelovanje naših sestara u Pagu i naglasio simbolično značenje ovog posjeta naših jubilantkinja. Nakon misnog slavlja priređen je ručak u obližnjem restoranu. Potom je uslijedio prekrasan izlet brodom kroz Paški zaljev i Paški kanal. Izvanredan prizor krajolika u skladnosti kamena i mora! Nakon toga ljubazan prijem i okrepa kod naših sestara u samostanu. Valjalo je pogledati još jednu znamenitost Paga: tisućljetne masline u Lunu - zoran znak božje darežljivosti. Puni dojmova s ovog izleta povraćamo se u Zadar i nastavljamo našu duhovnu obnovu.

Zadnja tri dana, pod vodstvom o. Jose Milanovića, razmišljamo o redovničkom pozivu i crkvenom djelovanju kroz naš

redovnički život. Iznosili smo svoja životna iskustva kroz mnoge oblike redovničkog djelovanja. Na različitim područjima našega rada bile smo kao redovnice prepoznatljive i prihvaćane kao znak Crkve u svijetu.

Slavlje u Splitu, 10. rujna, na koje su došle mnoge naše sestre iz područnih kuća, započelo je u 10,30 sati svetom misom u samostanskoj kapeli na Lovretu. Sestrana jubilantkinjama pridružila se i sestra Mirjana Puljiz koja je za vrijeme svete mise položila svoje doživotne zavjete. U koncelebraciji s nekoliko svećenika euharistijsko je slavlje predvodio te održao prigodnu homiliju vikar Provincije Presvetog otkupitelja fra Ante Udovičić. Kod mise su posluživali biskupijski bogoslovi, a glazbeni dio misnog slavlje predvodile su naše sestre pod vodstvom s. Mirje Tabak. One su također za vrijeme objeda u čast slavljenicama izvele kratki glazbeni program.

Nakon sv. mise priređen je svečani ručak za sestre i sve goste. Za vrijeme objeda čitale su se čestitke sestara koje nisu mogle doći na ovu svečanost. U ime cijele naše redovničke zajednice toplim se riječima svečaricama obratila provincialna predstojnica s. Andrea Nazlić. Zahvalila

je sestrama na dugotrajnom, ustrajnom i vjernom služenju Bogu i Crkvi u našoj redovničkoj zajednici.

Na kraju se, u ime svih slavljenica, zahvalila s. Radoslava. U svom je obraćanju kazala da godine redovničkog života u zajednici valja gledati kao predanje Crkvi, a posebno Crkvi u hrvatskom narodu. Preko različitih dužnosti unutar zajednice davale smo sebe Crkvi, utkali se u mnoge mlade živote i njihovo odrastanje u vjeri. Kroz njegu smo i skrb bolesnima i nemoćnim učinile život lakšim i podnošljivijim. Uza sve uspone i padove zahvalne smo Bogu za dar redovničkog zvanja. Zahvalne smo Bogu za sve milosti i radosti koje smo primale kroz tolike godine našega redovništva. Zahvaljujemo također svima koji su nas na tome putu pratili, pomagali i podržavali, onima koji su još uvijek s nama na ovome životnom putu kao i onima koje su preminule i ušle u život vjročni. Zahvaljujemo svima koji su pridonijeli da ovo slavlje bude odraz pravog sestrinskog zajedništva. S Božjom čemo pomoći, prema našim mogućnostima, i dalje služiti Crkvi, jer proslave nisu kraj nego poticaj za još vedrije služenje.

s. Radoslava Bralo

Jubilejskih 50 godina povezanosti Glonna i Splita

U Glonnu je 15. rujna obilježena 50. obljetnica prisutnosti sestara naše provincije u Domu za stare i nemoćne osobe, Marienheim-Glona, kao i pola stoljeća postojanja Marienheim-a. Prilozi koji slijede, a napisani su povodom obilježavanja ove obljetnice, donose nam (skromna) iskustva sestara koje su, kako jedna od njih napisala, a da nisu bile svjesne, njegujući lica starijih i nemoćnih, krhkikh i bolesnih, oblikovale lice Marijinog doma, a time i malenog gradića Glonna u Bavarskoj. Čitajući između redaka, iščitat ćemo dosta toga što se ispreplatalo u njihovim životima, s čime su ulazile u novi dan i iz njega izlazile. Sigurno nije bilo jednostavno. Sigurno nije jednostavno ni danas. Ali životom su potvrđile da su svome djelovanje podarile smisao: zbog sebe, zbog onih koji su im povjereni – zbog Onoga kojem su povjerovale.

Zahvalne smo što su nam i kroz pisanu riječ otvorile dnevnik s više od petsto ispisanih stranica zajedničkog radnog vijeka!

Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem. (Kol 2,6-7)

Osnažene vjerom, kako smo poučene, Gospodina Isusa primile smo u svoje živote kao dar. Kao dar želimo u njemu živjeti. Zahvaćene, ukorijenjene i nazidane na Božju mudrost koja se u punini očitovala u Kristu, u njegovu utjelovljenju, muci, smrti i uskrsnuću, kao novi ljudi, kao kršćani, kao

redovnica, odgovaramo zahvaljivanjem i u godini 2016. kada obilježavamo i kada se prisjećamo dolaska naših prvih sestara u Glonn.

Potaknute evanđeoskom riječi, kao i Pravilom naše redovničke zajednice, nastojale smo kao sestre franjevke u toj

mudrosti rasti i međusobno se obogaćivati, kako bismo bile bogatstvo/dar za naš Dom, za mjesto Glonn i za sav narod s kojim smo bile u doticaju u razdoblju od pola stoljeća.

Odlazak u nepoznatu zemlju prije 50 godina za nas i našu zajednicu bio je svojevrstan izazov. Ujedno je bio i križ kojega smo preuzele na sebe odlazeći daleko od kućnoga praga, pogotovo davnih 60-ih kada nije bilo današnjih suvremenih i brzih sredstava povezivanja. Ali povrh svega toga, udaljenost od Domovine, nepoznavanje tuđeg jezika i skrb oko starih i nemoćnih koji su u sebi nosili težinu svakodnevnih križeva za nas su bili znomeni koji nas je povezivao s našim Spasiteljem, podsjećajući nas da je i naš ljudski život poput Isusova satkan od muke, patnje i iskušenja, a poput Abrahamova od odlazaka u nepoznato.

Obilježavajući jubilejskih 50 godina djelovanja u Glonnu, posvijestile smo sebi svoju ljudsku ograničenost, trajnu potrebu za Bogom i uvijek prisutnu želju da naslijedujemo Učitelja – da mu ostanemo vjerne učenice, usvajajući mudrost križa pred kojom sve vremenito pada u sjenu. Uz ovo iskustvom i vjerom znamo da ćemo služeći starima, bolesnima i nemoćnim Učitelja lakše prepoznati. To su mogле iskusiti naše brojne sestre koje su prethodile nama današnjim glonskim sestrama. Bez njih ova bi proslava bila značajno osiromašena. Ali nije bilo tako!

Dolaskom 25 sestara iz Hrvatske, 14. rujna 2016. u večernjim satima, označen je svečani početak jubilejske proslave. Sutradan, 15. rujna, osvanuo je za nas koji smo ga brižno pripremali dugo iščekivani dan - započeo je svečanim euharistijskim slavlјem. Misu je predvodio prelat Hans Lindenberger direktor Caritasa, uz njega su u koncelebraciji sudjelovali prelat Peter Neuhauser, župnik u Marienheimu Johann Schönhuber, glonski župnik Siegfried

Schöpf, fra Boris Čarić, voditelj HKM München, fra Damjan Čovo, duhovnik hrvatskih časnih sestara i Rudolf Auer, đakon.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedili su pozdravi i zahvale. Riječi zahvale sestrama, ohrabrenja i priznanja za minuli rad izrekli su predstavnici Caritasa: gosp. Klaus Wißbach, gosp. Hubert Radan, župan Robert Niedergasäß, gradonačelnik Glonna Josef Oswald, gosp. Fritz Kappelsberger, gosp. Hans Obermaier. Na kraju je s. Andrea Nazlić, provincijala predstojnica, još jednom svima prisutnima zahvalila za svu podršku sestrama naše zajednice, a posredno i čitavoj zajednici, koja im je iskazivana tijekom njihova života i djelovanja u glonskom domu. Progovorila je i iz osobnoga iskustva jer je i sama provela više godina skrbeći o potrebnima u Marienheimu.

Kroz riječi svih sugovornika kao misao vodila, poput bogatog slapa, slijevale su se riječi zahvale i ponosa prema sestrama za sve dobro koje su utkale u životu bilo korisnika bilo djelatnika doma Marienheim. Bez sumnje su one vrlo zaslužne da se za Marienheim ostvarila ona narodna: *Dobar se glas daleko čuje*, jer se u Glonnu i okolici pročulo za uslužnost osoblja u domu te su brojni željeli upravo pod sestrinsku skrb smjestiti svoje stare i bolesne.

Na kraju programa u crkvi uslijedila je kratka pauza nakon koje su svi sudionici „odmorili dušu“ u kulturno zabavnom programu kojeg je animirao gosp. Thomas Pfeifer. Iz svake njegove riječi, pokreta i geste mogla se naslutiti želja i nastojanje da što bolje poveže Dalmaciju s Bavarskom. Bilo je ugodno i veselo uz pjesmu i zakusku jer se svatko mogao u nečemu prepoznati i s nečim poistovjetiti.

U pedeset godina povijest ispiše se mnogo toga što je vrijedno ne prepusti zaboravu.

Kako u osobnom tako i zajedničkom životu. Stoga je važno donijeti i kratku statistiku. Naime, kroz proteklo razdoblje u Glonnu-Marienheimu živjele su i radile 72 naše sestre. Neke su boravile kraće, a neke gotovo cijeli svoj radni vijek. Gledajući vremenski to je više od pet stotina godina radnog vijeka. U ljudskoj povijesti možda je to neznatno vremensko razdoblje, ali u životu Marienheima to je jedan veliki i neizbrisivi trag koji ostaje za sva vremena,

bez obzira koliko dugo još sestre bile prisutne svojom nazočnošću u životu Marienheima.

U ime sestara koje su radile i koje rade u Marienheimu, kao i u ime osoblja s kojim smo dijelile i s kojim dijelimo kruh svagdašnji i brigu oko starih i nemoćnih, veliko hvala i neka sve nas kroz život prati franjevačko geslo *Mir i dobro!*

s. Vesna Lapenda

Bog je na mom putu bio moj Put

Sjećam se davne 1974. godine kad je započeo moj hod za Isusom, sa sv. Franjom. Kao mlada djevojka susretala sam se s našim sestrama koje su služile u župi Gospe Sinjske kao i sa sestrama koje su stanovale i radile u našoj sestrinskoj kući u Sinju, što je za mene bila posebna radost. Vidljivo je bilo njihovo svjedočenje kroz vjeronauk, pjevanje, kuhanje, šivanje, posjet bolesnicima i pomaganje siromašnima. U susretima, a i nakon njih, u meni je plamnjela iskra poziva: *Dođi i slijedi me!* Želeći donijeti ispravnu odluku, molila sam pred likom Gospe Sinjske da Ona i njezin sin Isus Krist budu svjetlo na mom putu do Školskih sestara franjevaka. U obitelji sam imala sestru franjevku, tetke i rodicu, no put u redovnički život željela sam upoznati sama. Postati dio zajednice sestara na Lovredu za mene je bilo nešto posebno. Zajednička molitva, druženje, upoznavanje bili su poput lijepog mozaika u kojemu sam zamijetila raznolikost i požrtvovnost sestara.

Kroz vrijeme redovničke formacije, kandidaturu, postulaturu i novicijat, mogla sam u molitvi i slavljenju euharistije, razmatranju i zajedničkom radu osjetiti Božji dar sestrinstva. Biti dar, biti radosna, biti svjetlo, biti izvor zahtjevalo je duboko poniranje u sebe. S prvim redovničkim zavjetima došli su i prvi izazovi poslanja. Naime, odmah drugi dan poslana sam služiti bolesnima i nemoćnim u staračkom domu na Lovredu. Jednostavno nije bilo. Prvi izazovi uključivali su i složenost djelovanja u komunističkom režimu, s laicima. Ali svijest da smo uz one kojima se potrebne, davala je snagu.

Moja razmišljanja vodila su me spoznaji da Bog nije bio putokaz nego Put, moj život. U meni se uvijek iznova budi radost pri sjećanju na te dane od 1974. do 1982. godine. Ipak, u okruženju koje sam zavoljela nije mi bilo predodređeno ostatiti. Svidjelo se Gospodinu, a i mojoj zajednici, uputiti me dalje, u nepoznato – u Glonn - gdje ću nastaviti svoje poslanje brigom o bolesnima i nemoćnim. Put od Splita do Glonna bio je za mene tajanstven, pun pitanja. Odgovore sam tražila od Njega koji mi, pozivajući me na nasljedovanje, nije otkrio duljinu ni muku puta. Poučio me samo da je On jedina sigurnost na tom putu i da u Njemu imam sve što mi je potrebno. Hvala mu neizmjerna!

s. Nada Masnić

Čudo praznih ruku

Nisu me prodali! Predali su me, protestirala sam pred velikim Jurom Radićem. Jesu. Predali su me tri mjeseca prije mojega dvadesetog rođendana. Ali ne bilo komu. Došla sam u ruke narodu koji je kroz sveopće kajanje naučio biti tolerantan, discipliniran, suosjećajan i velikodušan naspram malenih časnih sestara, koje su bile sasvim drugačije: mlade i neuke, ali punе žara i znatiželje u predanju vlastitog života i u služenju njihovim mamama, očevima, bakama i djedovima. Nakon svega tri mjeseca sam progovorila i bila imenovana za odjelnu sestruru. Majčina škola vrijedila je zlata; slušaj, gledaj, ne pokaži koliko ne znaš, budi poslušna i neka ti je drugi uvijek važniji od tebe. Boga ljubi i ne boj se!

Tako je to počelo za mene, davne 1977. godine. I tako je to bivalo od početka, od davne 1966. za 72 sestre i preko 500 radnih godina. Bile smo jako mlade da bi bile žalosne.

Vrata našega djetinjeg srca bila su otvorena i plamtjela su za svakoga tko se htio ogrijati. Iz dana u dan činile smo sitnice svakodnevnog života i bile radosne. I molile smo i pjevale i šetale i igrale i plakale i razgovarale, prihvatajući sve kao milost iz Božje ruke.

Tako smo, a da nismo bile svjesne, njegujući lica starijih i nemoćnih, krhkikh i bolesnih, oblikovale lice Marijinog doma, a time i malenog gradića Glonna u Bavarskoj.

U četvrtak, 15. rujna 2016. na dan Gospe žalosne, čijoj je skrbi i posvećen dom i njegovi stanovnici, slavila se pedeseta obljetnica postojanja Doma Marienheim kao i 50 godina rada naših sestara u istom domu.

Veliko slavlje započelo je koncelebriranim sv. misom, a nastavljeno svečanom akademijom u kojoj su imale udjela i naše sestre. Navečer je upriličen prigodni program zabavnog karaktera. Veselili smo se, veselili i pjevali, malo na hrvatskom, malo na njemačkom jeziku i bilo je sasvim slično, sasvim ljupko.

Od strane uprave Doma i Caritasa, od župnika, od stanovnika Doma kao i radnika ponavljana je nezamjenjiva i jedinstvena uloga sestara svih 50 godina. Čudo praznih ruku je da možemo dati ono što sami ne posjedujemo, jer sve je milost.

Bilo nas je 25 sestara iz domovine i 4 sestre koje još uvijek vidaju rane, u nadi čekajući.

Neka dragi Bog blagoslovi sve nas. Hvala Bogu, hvala sestrama, hvala njemačkom narodu, hvala svima!

s. Rahela Tojčić

Spomen franjevačkih obljetnica

800 godina Porcijunkulskog oprosta i 500 godina diobe Prvoga franjevačkog reda

Spomen franjevačkih obljetnica – 800 godina Porcijunkulskog oprosta i 500 godina diobe Prvoga franjevačkog reda održan je u Zagrebu 16. i 17. rujna 2016. u franjevačkoj Crkvi sv. Križa u Sigetu u organizaciji *Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini*. Bila je to prigoda da i naše sestre svojim prisustvom doprinesu bogatstvu susreta franjevačke obitelji. Osim sestara, na susretu su sudjelovale i sve djevojke koje se nalaze u raznim etapama formacije na putu prema redovničkim zavjetima naše Družbe.

Dvodnevni susret sastojao se od studijsko-informativnog skupa i molitveno-liturgijskog susreta. Prvoga dana susreta o Porcijunkulskom oprostu progovorili su fra Rozo Brkić, OFM, i i fra Zvonimir Brusač, TOR. Fra Rozo je govorio o vrijednosti knjige *Porcijunkulski oprost* koja je nedavno objavljena u izdanju biblioteke *Brat Franjo*, dok je fra Zvonimir Brusač prikazao značenje i duhovnost Oprosta. Nakon toga uslijedila su dva izlaganja o diobi Prvog franjevačkog reda: fra Josipa Sopte, OFM, i fra Ljudevita Maračića, OFMConv. Treći dio studijsko-informativnog skupa odnosio se na promišljanje o posljedicama i perspektivama za budućnost franjevačke karizme, o čemu su progovorili s. Natalija Palac, SSFCr i Stjepan Lice, OFS.

Drugoga dana susret je započeo pokorničkim bogoslužjem koje je predvodio fra Ante Vučković, nakon kojega je uslijedilo je euharstičko slavlje koje je predvodio mons. Vlado Košić, također član Franjevačkog svjetovnog reda.

U popodnevnom dijelu drugoga dana izveden je dramski dijalog *Mirotvorac u Bolonji*. Riječ je o ulomcima iz knjige fra Bernardina Škunca. Uz bogati tekst dramskoga dijaloga izvedbi je posebno notu dao dramski umjetnik Ivan Ševo s kolegom. Susret je zaključen duhovno-molitvenim svršetkom s obredom poslanja tijekom kojega su za svaki franjevački red, družbu i bratstvo uručene sličice s poticajnim mislima.

Iako smo iznikli iz različitih franjevačkih ogranka, isti duh nas veže i obvezuje da njegujemo i izgrađujemo zajedništvo međusobno i sa svima kojima smo poslani biti svjedoci na putu. Pri tomu neka nam posluže kao poticaj misli pape Franje koje je uputio generalnim ministrima Franjevačke obitelji još 2013. godine, a koje su odjeknule i na ovome susretu: *Dobro ste učinili, morate ostati ujedinjeni!*

Vlatka Katkić, postulantkinja

Zajednički izlet djece, roditelja i djelatnika Dječjeg vrtića Jordanovac

U subotu, 1.10.2016., kad su radne obveze bile iza nas, djeca, roditelji iz svih skupina, bake i djedovi, braća i sestre, ravnateljica vrtića te odgojiteljice vrtičkih skupina proveli su divan dan u zajedničkom druženju, radosti i prirodi.

Okupljanje je bilo zakazano u 11 sati. Mjesto okupljanja *Farma Mirnovec*, Samobor.

Dolaskom na farmu, djeca su odmah zauzela svoje mjesto na velikim toboganim, ljudjačkama, igrana sa loptom..., dok su roditelji i odgojitelji uživali u zajedničkim razgovorima, šetnjom, zajedništvu i okruženju.

Nakon zajedničkog ručka slijedilo je jahanje na konju za djecu, a za odrasle odmjeravanje snaga u potezanju konopa iz kojeg je kao pobjednička izšla ženska ekipa: mame i odgojiteljice.

Spretnost u baratanju loptom odrasli su pokazali zajedničkom igrom nogometa.

Svi zajedno, uz opušteno druženje, međusobno upoznavanje, predivan krajolik i zajedničke igre stvorili smo idiličnu harmoniju koju nismo htjeli prekinuti do kasnih popodnevnih sati.

Zahvaljujemo roditeljima koji su se odazvali našem zajedničkom izletu i sretni smo što smo proveli dan u lijepom druženju koje nas je još više zbližilo i našoj djeci omogućilo neke nove doživljaje i iskustva!

Ovakav oblik suradnje prilika je da se bolje upoznamo i povežemo i izvan svakodnevnog okruženja našeg vrtića.

A ako se još uvijek pitate kako nam je bilo – bacite pogled na internetsku stranicu i na njoj objavljene slike koje govore više od tisuću riječi!

Eva Damjanović, *odgojiteljica*

Dječji vrtić Jordanovac na Pantovčaku

Na Danima otvorenih vrata u subotu 10. rujna 2016. na Pantovčaku sudjelovali su i naši najmlađi iz DV Jordanovac. Pismena zamolba da posjetimo predsjednicu RH upućena je u mjesecu svibnju ove godine. No, zbog brojnih obveza predsjednice susret nije realiziran. Najbolji povod da se to ipak ostvari očito su bile OI koje su održane u kolovozu ove godine u Riju i na radost svih osvojene brojne medalje naših sportaša, jer je Dan otvorenih vrata po prvi put bio obilježen sportom i sportašima u povodu Europskog dana sporta. Među mnogim uzvanicima svjetskog glasa, mladim sportašima kao i našim zlatnim olimpicijima (Sinković, Koolak) u povorci prema predsjedničkim dvorima uključili su se i naši ovogodišnji prvašići. Odazvalo se njih 15-ak i zajedno s ovogodišnjim predškolcima kojih je također bilo 15-ak uputili smo se na Pantovčak. Djeci i odgojiteljicama pridružilo se i nekoliko roditelja u obilasku prostorija Pantovčaka.

Djeca su bila posebno uzbudjena što će se susresti s predsjednicom Republike. Kolinda Grabar-Kitarović je u svom govoru istaknula važnost sporta i rekreativne za zdravlje današnjeg čovjeka koji ubrzano živi. Vjerujem da to naši najmlađi i znaju jer je većina njih uključena u razne sportske aktivnosti kako u vrtiću tako i u izvanvrtičkim aktivnostima. Također je u svom obraćanju istaknula da „sustavni razvoj sporta, a posebno uključivanje u sportske aktivnosti djece od najmlađe dobi i rekreativaca svih generacija, te osobito razvoj srednjoškolskog i sveučilišnog sporta, kako na natjecateljskoj, tako i na rekreativnoj razini, mora biti trajni prioritet svake moderne države“.

Djecu je također privukla i Počasna banska straža obučena u ceremonijalne vojne odore. Rado su dopustili da se fotografiramo ispred njih, a posebno su bili oduševljeni dječaci koji su pokušali razgovarati o oružju i uniformama. Naravno, naš cilj je bio susret i fotografiranje s predsjednicom i želja da otjepavamo pjesmu Jedna je Hrvatska. Čekajući red i prateći našu vrijednu Ivanu koja je zadužena za protokol, obišli smo mnoge urede, dvorane, terase i uživali u lijepom okolišu i zelenilu. I došao je naš red! Djeca su osjetila *ozbiljnost situacije* jer su se uz brojne novinare i fotografе jako dobro snašli i jednostavno uživali. Vjerujem da je ovo jedno lijepo iskustvo i za velike i za male koji su danima pričali u vrtiću o susretu s predsjednicom.

s. Sanja Stojić

Proslava sv. Franje na Lovreću

Za svetkovinu sv. Franje, potrebne uvijek novih poticaja i produbljivanja vlastite karizme, i ove godine smo se duhovno pripremale kroz devetnicu crpeći i kontemplirajući uvijek aktualne Franjine riječi iz tako jednostavnih i dubokih izvora franjevaštva.

Samo slavlje svetkovine započele smo u predvečerje obredom preminuća sv. Franje u samostanskoj kapeli koje je predvodio fra Jakov Begonja, gvardijan s Dobroga.

Uvijek nama draga i posebna svetkovina našeg duhovnog oca, ove je godine obogaćena i radošću zbog posjetitelja iz Glonna te prijatelja naše zajednice. Kušali smo tako ljepotu zajedništva, tog najslađeg ploda djelovanja Duha Božjega, najprije za euharistijskim a zatim i za blagdanskim stolom. Svečano misno slavlje predvodio je provincijal franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman u koncelebraciji s još pet svećenika. U kratkoj homiliji izrečenoj na hrvatskom i njemačkom jeziku, fra Joško nas je podsjetio na osobine onih koji baštine Franjin duh: jednostavnost, malenost i otvorenost svakom čovjeku, stavljajući nas kao pojedince i kao zajednicu pred pitanje *čini li naša prisutnost doista razliku u svijetu*. Nakon euharistijskog slavlja u toploj atmosferi popraćenoj pjesmom, podijelili smo radost zajedništva i u druženju uz tjelesnu okrepu.

Ovako divni plodovi rada sestara su ohrabrenje, nadahnuće i poticaj da i nadalje, kako reče sv. Franjo, dok imamo vremena činimo dobro, vjerujući da svojom prisutnošću svijetu uistinu donosimo nešto od mirisa i okusa vječnosti približavajući mu lice njegovog Stvoritelja. Dan smo nastavile u blagdanskom raspoloženju uz molitvu i zajedništvo.

s. Marina Fuštar

Gospin perivoj

Dana 5. listopada 2016. u Crkvi svetog Ivana u Glavicama održana je promocija monografije fra Mira Modrića, *Župa Gospe Sinjske Glavice, Gospin perivoj*. Uz ostale predstavljače monografije, svoj je doprinos programu dala i naša s. Natanaela Radinović. Zainteresiranom narodu, koji je do zadnjega mjesta ispuno crkveni prostor, predstavila je Prvo poglavlje knjige. Pojasnila je da se dio naslova Gospin perivoj veže uz svećenička i redovnička zvanja koja u različitosti karizma cvjetaju i u crkvi plodove donose a njihovo se korijenje i korijenje njihovoga obiteljskoga stabla, iz bliže ili daljnje povijesti, veže uz glavičko tlo. Prema riječima samoga autora, on je ovaj rad s puno ljubavi i pažnje posvetio duhovnim zvanjima iz Glavica i njihovom skrovitom životu za Boga i njegov narod, a sve sa željom da time spasi od zaborava barem mali dio njihova doprinosa slavi Gospodinovoj u Isusovoj Majci, Djevici Mariji.

Iz izlaganja smo doznali da monografija donosi osamdeset i sedam biografija od kojih se šezdeset veže uz svećenike i redovnike, a dvadeset i sedam uz redovnice koje dolaze iz sedam različitih Družbi. Od osamdeset i sedam svećenika, redovnika i redovnica živućih je samo trideset (14 svećenika i 16 redovnica).

Izlažući na način da je svoj dio predstavljanja oblikovala u gotovo neposredni razgovor s nazočnima, s. Natanaela je nastojala osvijetliti uloženi trud, predanost i ustrajnost autorovog rada te vrijednost monografije za buduće naraštaje, pa čak i za neki budući istraživački rad kojemu ovo djelo može biti dobro polazište. Zaključila je sa željom da se po novim duhovnim zvanjima Gospin perivoj pomradi a cetinski kraj produhovi. Dao Bog, po zagovoru drage nam Gospe Sinjske, da se želja obistini.

I na kraju: zanimljivo je bilo čuti da je najveći broj redovnica rodom iz Glavica pripadao upravo našemu redu, njih šesnaest od kojih su najbrojnije one iz plemena Masnić. Razlog je tomu i odaziv više naših sestara kao i sestara drugih Družbi pozivu na predstavljanje monografije, nakon kojega je uslijedila zakuska uz druženje svih okupljenih.

s. Senka Jenjić

JEKA IZ AFRIKE

Svi su potrebni susreta s milosrdnim Bogom

Izići na periferiju i poći u susret onima koji su daleko, izolirani i napačeni, bio je poticaj organizaciji radnih susreta s mladima u župama na udaljenijim i teško pristupačnijim mjestima naše biskupije. Tako smo 23. lipnja posjetile župu Kanyola, župu mučenika, koja je pretrpjela mnoga ratna stradanja, mučne pokolje tijekom niza ratnih godina, a naročito u razdoblju od 1996. do 2008. godine. Na Trgu mučenika ispisana su imena svih ubijenih. Tuga obuzima čovjeka čitajući imena onih kojih više nema. Ali i pomisao na preživjele pojedince iz obitelji, koji ne znaju hoće li se radovati što su preživjeli ili se okrivljavati što nisu ubijeni s članovima svojih obitelji, budi istu mjeru tuge.

U navedenoj su župi do 90-ih godina bile prisutne sestre jedne redovničke zajednice koje su zbog nesigurnosti bile primorane napustiti župu. Radost zbog ponovnog dolaska redovnica u župu, i još k tomu u susretu s mladima, nije ostala skrivena. Sam hod kroz župu i dolazak do mjesta susreta, bio je svojevrsna kateheza prisutnosti koja svjedoči blizinu i suživot te zainteresiranost za njihovu patnju i svagdan.

Toga poslijepodneva 345 mladića i djevojaka došli su na susret na kojemu su sestre Emilienne i Anne Marie izlagale na koji način mladi mogu živjeti kršćanske vrijednosti u današnjem društvu koje se suprotstavlja svemu što je kršćansko. Slijedeći *Godinu milosrđa* sestre su nastojale mladima približiti sakramenat pomirenja kao otajstvo *par excellance* susreta s milosrdnom Božjom ljubavlji. Mladi su sa zanimanjem pratili izlaganje i potom postavljali pitanja vezana za svoj život.

Na kraju službenog dijela, u spontanom razgovoru, prisutni su pokazali zadovoljstvo s onim što su čuli i izrazili molbu za ponovnim susretom. Ovaj posjet mladima bio je također ohrabrenje svećenicima koji djeluju u toj ispačenoj i siromašnoj župi. Svakodnevnim pastoralnim pohodom pojedinim dijelovima župe, koji zna potrajati i do pet sati hoda, nastoje liječiti traume preživjelih, znajući da su svi potrebni susreta s milosrdnim Bogom koji hrabri i prašta, vraćajući nadu i smisao njihovu životu.

Poći u susret onima koji su daleko i koji su zaboravljeni, rađa neizmjernom radošću i blagoslovom.

s. Samuela Šimunović

Naviještati Riječ

U našoj *oazi molitve i tišine*, Luhwinji, od 29. srpnja do 7. kolovoza o. g. bile su organizirane duhovne vježbe za naše sestre. Tema duhovnih vježbi bila je „Naviještati Riječ“, a voditelj je bio o. Grégoir Milambo, svećenik kongregacije Misionara Afrike. Sudjelovalo je deset sestara naše zajednice,

dvije sestre iz zajednice Franjevki Marijinih misionarki, te mi četiri novakinje koje smo se pripremale za polaganje naših prvih redovničkih zavjeta.

Program je bio tako organiziran da smo svaki dan imale dostatno vrijeme za osobnu molitvu i produbljivanje svega

što nam je svećenik izlagao tijekom dnevnih predavanja, za osobne razgovore sa svećenikom i sakrament pomirenja.

Želim podijeliti s vama barem neka od bogatih razmišljanja koja smo imale priliku produbiti tijekom duhovnih vježba.

Na samom početku voditelj nas je pozvao da poput Zakej *siđemo* sa stabla u *svoju kuću* gdje nas Učitelj *poziva* i želi *boraviti s nama*. Meditacija susreta Isusa i Zakeja nam je pomogla da preispitamo svoje sadašnje duhovno stanje te motivacije s kojima smo došle na duhovne vježbe.

Zatim nas je voditelj uveo u meditaciju Psalma 122. – o radosi dolaska u kuću Gospodnju. Ovaj psalm opisiva hodočaće u grad Jeruzalem, koji je s Hramom središte židovskog naroda. Tako su i duhovne vježbe središte našeg duhovnog života. Hodočaće vjernika u Jeruzalem predstavlja ugrađivanje u jedinstvo vjere, tako i duhovne vježbe predstavljaju naše ugrađivanje u jedinstvo Zajednice.

Premišljajući o iskustvu Marije i Josipa posvjetile smo kako u životu neminovno susrećemo teškoće, nedostatke, kao što su ih susretali Marija, Josip i Isus koji je rođen u bijedi i siromaštvo. Mnogo toga mu je nedostajalo, ali je imao bitno – ljubav Marije i Josipa. Naš život u zajednici isprepleten je radostima, problemima i

nedostacima, ali temeljno je da ima ljubavi među nama i u nama.

Tijekom duhovnih vježba pratile smo misijski hod sv. Pavla. Najprije njegovo iskustvo susreta s Isusom i obraćenje, pomoglo nam je posvjestiti naše susrete s Bogom, naša duhovna iskustva koja su bitno obilježila životne izvore. Iskustvo prisutnosti Boga u našim životima čini nas ujedinjenima u nama samima, postajemo cjelovite, tolerantnije smo prema drugima i što je bitno, postajemo *kao dijete* – poput Pavla učimo gledati svijet drugim očima. Posvjestile smo kako je potrebno iz teologije naknade (retribucije) učiniti prijelaz u teologiju milosti. Preko Pavlova iskustva naviještanja Riječi u Makednoniji, uvidjeli smo da je misija odgovor na jednu potrebu, na poziv u pomoć. Zatim, njegova samouvjerenost u nastupu u Ateni, pomogla nam je da zapazimo svoju samouvjerenost i neuspjehu u životu. Pristup Korinćanima nam je posvjestio potrebu poniznosti i prisutnosti Križa u našim navještajima Riječi, a njegovo iskustvo s Efežanima nam je ukazalo na teškoću naviještanja prave vjere koja dolazi u sukob s tradicijom i raznim vjerovanjima koja su prisutna u našim okruženjima. Naš osobni život je misija koju je potrebno evangelizirati.

Dani duhovnog promišljanja su prošli u tišini prirode, a k tome je uvelike pridonijela zajednica koja se skrbila za našu okrjepu te da ništa ne ometa našu sabranost. Sva stvorenja, stabla, nebo, ptice i mravi, sve je doprinijelo našem duhovnom iskustvu tih dana. Od mravi smo učile poruku zajedničkog rada i nošenje tereta jednih dugima, a od ptica nesebično slavljenje Stvoritelja sa svim svojim talentima. Nebo i sunce su nas milovali i blagoslovili kao ruka Milosrdnog Oca. Sve je naviještalo Njegovu svetu prisutnost i u nama budilo želju za dubokim življenjem te stvarnosti.

s. Anny Furaha Kalumire

Živjeti DA Bogu po primjeru sv. Klare

Blagdan svete Klare za nas u Misiji u DR Kongu je raskrižje etapa u redovničkom odgoju. Ove godine imale smo milost slaviti nekoliko događaja: obnovu redovničkih zavjeta, ulazak u novicijat i polaganje prvih redovničkih zavjeta. Ta su slavlja bila bogata i puna života, radosti predanja Bogu i povjerenja u Njegovu milost u našem življenju odgovora na Njegov poziv.

Dan uoči blagdana sv. Klare, 10. kolovoza, tijekom misnog slavlja u kapeli posvećenoj sv. Klari u Ngubi, naša s. Séraphine je obnovila svoje redovničke zavjete. Istog dana tijekom Prve večernje sv. Klare, postulantkinje Espérance i Marie Noëlla, započele su godinu novicijata i time su postale najmlađe članice naše Družbe. Tu radost smo podijelile sa sestrama iz naših zajednica te mladima koje se nalaze u kandidaturi ili se spremaju za ulazak u nju. Te večeri smo u našoj zajednici po prvi put „brojali“ šest novakinja: dvije koje započinju i četiri koje završavaju novicijat.

Radost i zahvalnost Bogu za dar redovničkog poziva očitovala se u radosnoj pjesmi i plesu te neumornom trudu oko pripremanja velike svečanosti – polaganja prvih redovničkih zavjeta naših četiriju novakinja. Svečano euharistijsko slavlje bilo je na sam blagdan sv. Klare u kapeli Naše Gospe u susjednom isusovačkom kolegiju *Alfajiri*. Predvoditelj slavlja bio je don Juvenal Bahati, župnik župe Majke Božje gdje je i naša zajednica – Muhungu. Naše četiri novakinje: s. Pascasie, s. Elisabeth, s. Anny i s. Antoinette, izrekavši svoje posvećenje Bogu, položile su svoje prve redovničke zavjete u ruke povjerenice sestara, s. Mislave Prkić, uz prisutnost naših sestara, članova obitelji i rodbine te prijatelja i suradnika.

Svjesne dragocjenosti redovničkog poziva i ljudske krhkosti koja nosi taj biser u glinenim posudama, utječemo se zagovoru naše Majke Klare da nas uvjek iznova oduševljava za radosno življenje siromaštva i potpunog predanja Bogu, Milosrdnom Ocu.

s. Samuela Šimunović

Svečanost prvih redovničkih zavjeta

Na svetkovinu sv. Klare, zaštitnice franjevačke obitelji, imali smo posebnu radost slaviti nase posevećenje Bogu polaganjem redovničkih zavjeta u našoj Družbi. To je bio dan radosti za sve nas Školske sestre franjevke prisutne u Kongu, ali na poseban način za nas četiri novozavjetovane sestre.

Sama svečanost bila je brižljivo i dobro pripremljena. Sestre su zajedno s najmlađim članicama u redovničkom odgoju dale najbolje od sebe kako bi ovo bio zbilja dan radosti i svečanosti za sve. Osjećale smo sestrinsku ljubav i jedinstvo te prihvatanje nas novozavjetovanih sestara.

Svečano misno slavlje u velikoj kapeli isusovačkog kolegija *Alfajiri* predvodio je o. Juvenal Bahati, nadbiskupov izaslanik, župnik župe Majke Božje gdje je prisutna i naša zajednica u Muhungu. U propovijedi nam je posvijestio značenje i zahtjevnost života po zavjetima, te našu odgovornost u produbljivanju i očuvanju kvalitete redovničkog života u našoj Zajednici. Naglasio je kako zajednica ne raste samo po broju, već prvenstveno treba rasti po kvaliteti

našeg života, te besplatnosti Božje ljubavi koja se očituje i u Njegovom odabiru i pozivu da mu posvetimo život. Mi nismo ništa bolje ni zaslужnije od drugih, ali nas je Bog u svojoj ljubavi i naumu odabrao i pozvao na ovakav način života. Radost za nas bila je i prisutnost braće franjevaca. Bile smo također okružene redovnicama iz drugih redovničkih zajednica u Bukavu, čime smo očitovle jedinstvo Crkve. Naši roditelji i članovi obitelji bili su također prisutni i Bogu zahvalni za ovaj dan. Poslije misnog slavlja podijelile smo svečani ručak s našim najbližima.

Neka nas Božja ljubav i nadalje povezuje i učvršćuje u našem zajedničkom životu.

s. Pascasie Nsimire, *juniorka*

Godina novicijata

Svečanošću polaganja naših prvih zavjeta završile smo godinu novicijata. Zahvalne Bogu za sve proživljeno tijekom toga vremena, podijelit ćemo s vama iskustvo koje je iza nas.

Vrijeme kušnje započele smo 11. kolovoza 2015. godine, na svetkovinu sv. Klare. Dobivanjem „pokorničke odjeće“ nastala je promjena u našem životu: vanjska načinom oblačenja, a nutarnja u našim odlukama, opredjeljenju, promišljanju, ponašanju... Nosila nas je radost spoznanja da rastemo i napredujemo na našem putu približavanja Kristu. Godina novicijata bila je godina produbljivanja prisutnosti Krsita u našim životima, osobnom i u životu naše zajednice. U ovom „zahtjevnom“ i važnom vremenu bilo je razdoblja preispitivanja, izdržavanja teškoća, što možemo usporediti s liturgijskim razdobljem korizme, ali još više bilo je slavljenje radosti Uskrsa kada nam je Bog iskazivao svoju nježnost i milosrdnu ljubav. Posebno su to bili trenutci dijeljenja zajedničkog iskustva, molitve, življena povjerenja i duhovne vježbe.

Tijekom godine mnogo smo otkrivale i učile o biti redovničkog života, zavjetima, našoj karizmi i duhovnosti, Pravilu i Konstitucijama... Sve naučeno, „teorija“, bilo je popraćeno osobnim radovima koji

su nam i pomogli razumjeti i produbiti ono s čime smo se susretale, pomoglo nam je u meditiranju i prepoznavanju istoga u svakodnevnom životu. Naš se pogled i doživljaj onog svakidašnjeg i „običnog“ promjenio: prepoznavale smo Božju veličinu u svemu. Posebno nas je razveselilo da smo, moleći sa sv. Franjom i razmatrajući nad njegovim životom, pronašle u sebi sličnosti s njim. Prepoznale smo djelovanje Božje ljubavi i milosti u Franjinom životu koja nastavlja djelovati i u našim životima. Osjetile smo se povezane s njim. Obogatilo nas je i upoznavanje naše karizme, a sve u cijelosti učvrstilo u pripadanju našoj redovničkoj obitelji.

Intezivno osluškivanje sebe nam je pomoglo da bolje upoznamo i sebe i drugoga pokraj sebe. Tome su doprinijeli i kvalitetno organizirani seminari u programu Internovicijata, te mjesecne duhovne obnove i duhovne vježbe. Vjerujemo da nam je proživljeno iskustvo pomoglo u učvršćivanju naše vjere i radosnog i predanog življena redovničkih zavjeta. Iskreno zahvaljujemo našim sestrama koje su nas pratile svojom molitvom, savjetima i poukama.

s. Elisabeth i s. Antoinette, *juniorke*

PRONICATI DUBLJE

Živjeti blizinu

Mjesec listopad već je u samom imenu bogat značenjima, a za našu Družbu i Provinciju važnim blagdanima i spomenima na redovničku povijest. Okrenuvši novi list u kalendaru, spontano mi se nametnula misao o dva važna slavljenička događaja: proslava blagdana sv. Franje i obilježavanje Dana misija.

Razmišljajući o biti misija, značenju pojmova *evangelizacija* i *naviještanje* prisjetih se zapisa blagopokojnog franjevca Eloi Lecreca koji je u besmrtnom bestseleru duhovnosti, kako bi vjerojatno neki moderni književni kritičari nazvali njegovu knjigu *Mudrost jednog siromaha*, u usta sv. Oca Franje stavio duboke riječi. Tim je riječima iz razgovora Franje s bratom Leonom dotaknuo samu bit evangelizacije: *Naviještati Evanđelje nekome znači reći mu: I tebe ljubi Bog u Gospodinu Isusu. I ne samo to reći, nego stvarno tako i misliti. I ne samo misliti, nego se tako i vladati prema tom čovjeku da osjeti; da otkrije, da je u njemu nešto spašeno, nešto veće i plemenitije nego što je on to mislio. Da stekne jednu novu svijest o sebi. To znači navijestiti Radosnu vijest. Ne možeš to učiniti ako mu ne pokloniš prijateljstvo. Stvarno, nesebično prijateljstvo bez popustljivosti, sazданo od povjerenja i dubokog poštovanja.*

Danas, kad su tako učestali govorci o potrebi *druge, nove evangelizacije*, pitam se što se dogodilo s prvom? Što je pošlo po krivu, jesmo li nešto zaboravili ili nismo dobro činili? Naviještanje Božje Riječi nije prvenstveno naučavanje, obuka i predstavljanje neke nove spoznaje, ideje koja je možda viša i bolja od nekih prethodnih razmišljanja. Naviještanje je prvotno stvar odnosa, življenja odnosa, relacija. Ustvari, sam Bog je biće relacija Triju osoba u jedinstvu. Kako bi nam se otkrio i mi ga spoznali, nije ostao u nedostupnom misteriju već došavši nam blizu i živeći ljudski život, ušao je u odnos s čovjekom, s nama; sasvim intimni i osobni odnos. Stoga, *ipso facto*, ukoliko Ga želimo naviještati i predstaviti drugima to trebamo činiti životom. Nije, dakle, u pitanju boja i oblik plakata, metoda animacije ma koliko ona bila kreativna i zanimljiva, ili pak školskih i izvanškolskih aktivnosti.

Možemo Ga naviještati samo *življenjem blizine*. Čini mi se da to s vremena na vrijeme zaboravimo. A potom, iznova, postajemo svjesni da je bit u *biti*, a ne u *činiti*. Tomu nas i Isus poučava u molitvi *Očenaša*. Kad kažemo *Oče* stavljamo se u odnos s Bogom, i to Ocem a potom u odnos s braćom i sestrama, jer on nije samo moj, nego je *naš Otac*. Ne mogu se otrgnuti zaključku: koliko duboko osoba živi s Bogom odnos oca i djeteta toliko drugi za nju postaje brat / sestra.

Evangelizacija, bilo izvorna bilo nova, nije dociranje ili ulijevanje nečega i nekoga nepoznatoga u osobu. Ako i kad se tako postavimo automatski sebe postavljamo u odnos većeg prema onom manjem, odnos onoga koji zna i onoga koji ne zna, onoga koji dominira i onoga koji je podložan. Imamo, nažalost, u svojoj sredini takvih iskustava. A naš mali brat Franjo jasno je razumio da ne možemo biti braća, ukoliko nismo manji. To je poslanje ostavio u baštinu svojima: otkrivati veličinu Božje ljubavi i dijeliti je u malenosti da se naš brat ne bi osjetio povrijeden u svojoj udaljenosti od te ljubavi koja spašava. Shvatio je to i Ivan Krstitelj koji veli: *Meni je da se smanjivam, a On da raste*. Dakle, ukoliko želimo da Božja prisutnost raste u svijetu mi prvenstveno moramo da se smanjivamo, da se od njegove

Riječi ne nadimamo nego da u jednostavnosti primljeni dar Božje blizine posredujemo i njom međuljudske odnose gradimo.

Živjeti nam je s drugima na takav način da osjete Radosnu vijest koju propovijedamo. I to ne samo da osjete nego je u našim djelima vide. U svijesti da smo i mi zapravo drugi kojima je potrebno djelima naviještati započnimo od sebe novu evangelizaciju, započnimo među sobom. Započnimo, jer do sada smo malo ili skoro ništa učinile, možda bi nam poručio sv. Franjo.

(I ne zaboravimo: živjeti blizinu nije pitanje geografije!)

s. Samuela Šimunović

NAŠI POKOJNICI

S. M. Felicita Ostojić

Oproštajni govor s. Andree Nazlić, provincijalne predstojnice

U osvit nedjeljnog jutra, nakon blagdana Gospodnjeg preobraženja, 7. kolovoza 2016. u Splitu, okrijepljena svetim sakramentima, naša draga s. Felicita Ostojić prešla je prag besmrtnosti. U 84. godini života i 60. redovništva ispunila je svoje ovozemaljsko poslanje i, vjerujemo, pridružila se preobraženoj Crkvi u nebu.

S. Felicita, krsnim imenom Matija, rođena je u Vidonjama, 10. prosinca 1932. godine, od oca Bože i majke Cvijete, rođ. Galov. U obitelji u kojoj se radilo i molilo, bila je drugo od troje djece, jedan brat i dvije sestre. Otac se silno trudio djeci priskrbiti sve što im je bilo potrebno kako bi imali sigurno djetinjstvo. Sklad i vrijednosti obiteljskog zajedništva krasile su dom Ostojićevih kojemu je vjera davala obol. U takvom ozračju i Matija je rasla i sazrijevala u dobi i mudrosti te se u njoj učvršćivala i želja za redovničkim pozivom. Tako je svojoj obitelji odluku da odlazi u samostan obznanila u dvadesetdrugoj godini života.

U kandidaturu je primljena 28. prosinca 1954. godine, te je poslana u Zagreb u franjevački samostan Majke Božje Lurdske

gdje je pomagala u kućnim poslovima. U postulaturu je primljena u Zagrebu, 4. travnja 1956. godine, a na blagdan sv. Franje iste godine u Splitu započela je kanonsku godinu novicijata. Prve redovničke zavjete položila je 5. listopada 1957., a doživotne 4. listopada 1962. godine u Splitu.

Nakon položenih privremenih zavjeta, s. Felicita je poslana na Poljud u samostan Franjevaca gdje je obavljala kućanske poslove. Godine 1957. odlazi u Zadar, a poslije toga, 1960. godine, u Zagreb na sv. Duh u samostan franjevaca konventualaca. S. Felicita bila je jedna od prvih zaposlenica Doma za starije i nemoćne osobe Lovret gdje s radom u praonici rublja počinje 1961. godine i ostaje do umirovljenja, 1988. godine.

Težak fizički rad i uvjeti u kojima su sestre djelovale bili su prilično nepovoljni, ali nisu sprječavali s. Felicitu da svoj redovnički život živi radosno i predano. Bila je prepoznatljiva po točnosti i urednosti.

Nakon umirovljenja premještena je u Nadbiskupsko sjemenište u Zadar gdje ostaje do 1995. godine. Osjećaj za lijepo

prenosila je kroz male stvari i u susretima sa sjemeništarcima u Zadarskom sjemeništu. U Split na Lovret dolazi 1995. godine gdje ostaje do svog prelaska u nebo.

Svatko tko je bio na Lovretu može svjedočiti o srdačnoj dobrodošlici i uljudnom ophođenju s. Felicite koja je bila višegodišnja vratarica na Lovretskej porti. Pravu mjeru imala je u svemu i prema svakomu tko bi dolazio na samostanska vrata, što su mogli osjetiti i brojni siromasi kojima je svakodnevno s posebnom pažnjom i radošću dijelila nešto hrane i toplu sestrinsku riječ.

Voljela je svoju obitelj. S ponosom je pripovijedala i o svojim Vidonjama, Metkoviću. Pobožnost Majci Božjoj iskazivala je kroz svakodnevne molitve i kad je uspijevala prigodnim hodočašćima u Gospina svetišta.

Promatrajući život s. Felicite, redovnice u punom smislu riječi, čovjek ne može a da ne zamijeti i razmatra jedan intenzivni

život ispunjen radom do u duboku starost, protkan franjevačkom malenošću, nemametljivošću, jednostavnošću, a nadasve sestrinskom pažnjom. Njezin aktivran život naglo je prekinut bolešću te je posljednja dva mjeseca života samo pogledom i ponekim stiskom ruke davala znak da nas čuje, ali i tada se na njenom licu mogla vidjeti radost. Cilj svoga ovozemaljskoga životnoga hoda dosegnula je u godini Jubileja božanskoga milosrđa u kojoj je u rujnu trebala proslaviti i 60 godina redovništva. Vjerujemo da je Milosrdni Otac preobrazio njezin život i primio je u svoju blizinu.

Hvala Ti, draga s. Felicita, na zajedničkom suživotu, na svakom osmijehu i vadrini s kojima si otvarala vrata našeg samostana, na dobrom primjeru življenja redovničkog poziva, na twojoj veličini u malenosti.

Neka ti Nebeski Otac bude nagrada za sve dobro što si učinila. Otvorio ti vrata svoga milosrđa. Počivala u miru Božjem!

Sestre naše Družbe

S. M. Danijela Sušac, živjela 97 godina, u Družbi 77 godina
preminula 28. lipnja. 2016., Međugorje

S. M. Dobrila Leko, živjela 82 godine, u Družbi 52 godine
preminula 27. srpnja 2016., Mostar

S. M. Aleksandra Kuri, živjela 58 godina, u Družbi 40 godina
preminula 6. kolovoza 2016., Piran

S. M. Felicita Ostojić, živjela 84 godine, u Družbi 60 godina
preminula 7. kolovoza 2016., Split

S. M. Gabina Franco Encina, živjela 73 godine, u Družbi 53 godine
preminula 27. kolovoza 2016., Asunción

S. M. Cecilia Adamic, živjela 102 godine, u Družbi 86 godina
preminula 3. listopada 2016., Lemont, Illinois

Rodbina sestara

Lovro Sardelić, brat s. Aleksije, preminuo 11. srpnja 2016.

Mara Drmić, sestra s. Viktorije i s. Matije, preminula 13. srpnja 2016.

Petar Domazet, brat s. Krescencije, preminuo 29. srpnja 2016.

Tadija Gelo, brat s. Marine, preminuo 6. kolovoza 2016.

Jozo Koljanin, brat s. Nazarije, preminuo 9. rujna 2016.

Jozo Jenjić, brat s. Bernardice, preminuo 14. rujna 2016.

Pera Karmela Knezović, majka s. Karmen i s. Davorke, preminula 16. rujna 2016.

Tomislav Šućur, brat s. Anizije, preminuo 8. listopada 2016.

Zahvale sestara

Već podulje vrijeme, korak po korak, sprijateljili smo se s bolešću moga brata Lovre. Duga patnja prešla je u blagi smiraj 11. srpnja 2016. godine. Pokoj mu vječni!

Svakom čovjeku koji razmišlja vjera pruža odgovor na tjeskobno pitanje o budućoj sudbini, ujedno mu omogućuje da u Kristu bude sa svojom preminulom braćom ulijevajući mu nadu da su oni već postigli život u Bogu.

Posljednji put posjetila sam svoga brata u bolnici na Križinama. Stisnuo mi je ruku i rekao: *Idem prema kraju*. Rekoh mu: *Zar se bojiš? – Ne bojam se umrijeti, ne želim dočekati stotu. Htio bih da živim koliko se može, a onda ćemo vidjeti*. Možda se ova vjera i nevjera moga brata može izraziti u ovoj posljednjoj riječi *vidjeti*. Drugi put mi je stisnuo ruku i rekao: *Pozdravi mi sve sestre, zahvali svim! Neka mi oproste ako sam im bio na smetnji*. Potekoše suze s jedne i druge strane. Sakrivaо ih od onih s kojima smo bili okruženi.

Na kraju želim zahvaliti u ime svoje i cijele obitelji s. Ivani za velikodušnost, za miran prostor gdje se još uvijek osjećao kao kod kuće. Zahvaljujem svim sestrama koje su mi izrazile sućut, usmeno, pismeno i telefonom. Posebnu zahvalnost izražavam sestrama koje su me zamijenile i otpratile ga na vječni počinak. Hvala vam, sestre!

A ti, moj brate, uživaj vječni pokoj. Neka te prate anđeli. A dragi Bog neka ti bude milosrdni Otac!

s. Aleksija Sardelić

Hvala svim sestrama za suošćanje, prisutnost te izraženu sućut prilikom smrti naše sestre Mare. Posebna hvala onima koje su je otpratile na posljednje zemaljsko počivalište.

Preporučamo je u vaše molitve. Počivala u miru Božjem!

Zahvalne s. Viktorija i s. Matija Drmić

Drage sestre!

U ime cijele naše obitelji iskreno zahvaljujem za sestrinsku prisutnost kao i za izraze sućuti uz odlazak dragog mi brata Petra. Dobri Otac neka mu bude vječna nagrada a njegovu dušu preporučam u Vaše molitve.

Vaša zahvalna s. Krescencija

Drage sestre,

povodom smrti moga brata Josipa u ime svoje i njegove obitelji izražavam iskreni *hvala* što ste nam izrazile sućut na bilo koji način. Posebno hvala sestrama koje su ga ispratile na posljednje zemaljsko počivalište te svojom molitvom ublažile bol cijeloj obitelji. Vjerujem da je Gospodin moga brata pročistio kroz dugu bolest te mu u *Godini milosrđa* udijelio milosrđe i vječni mir.

Vaša s. Nazarija Koljanin

Drage sestre!

U ime bratove obitelji i cijele naše rodbine zahvaljujem svima vama koje ste došle na ispraćaj mome dragom bratu Tadiji, kao i svima vama koje ste molitvom izrazile svoju blizinu i suošćeće. Svjesni da hodimo ovom zemljom očiju uprtih u nebesku domovinu, nastavimo žarko moliti za naše drage pokojne koji su se

preselili u Očev dom i u vjeri prihvatići svaki trenutak svoga zemaljskog života.

Vaša s. Marina Gelo

Uoči blagdana Uzvišenja Svetog Križa, dana 14. rujna 2016., preminuo je moj najstariji brat Jozo (Jokić), posljednji od četvorice braće, u 90-oj godini života.

Bogu zahvaljujemo za njegovu dobrotu, radišnost i očinsku brigu koju je imao za svoju obitelj. Ljubav koju je davao svojim najbližima bila mu je užvraćena. U njegovom domu uvijek sam bila dobrodošla kao njegova draga *seka*.

Drage sestre, u svoje ime i u ime obitelji moga pokojnog brata Joze, mojih sestara kao i naše šire obitelji, od srca vam zahvaljujem na izrazima sućuti, za vašu blizinu i molitve na posljednjem ispraćaju na Šatrinici.

Dušu svoga pokojnog brata, dragoga Joze, i nadalje preporučam u vaše molitve.

Gospodin u koga je čvrsto vjerovao neka mu bude vječna nagrada.

Zahvalna s. Bernardica

Drage sestre!

Iskreno vam se zahvaljujem na izrazima sućuti i vašoj nazočnosti na posljednjem ispraćaju moga dragog brata Tomislava. Također se zahvaljujem u ime obitelji moga pokojnog brata. Posebna hvala za sve molitve i usluge što ste mi ih iskazali. Bog neka vam sve naplati!

Vaša s. Anizija Šućur

Pera Karmela Knezović
(1926. – 2016.)

Dana 15. rujna t. g. iz ovozemaljskoga života pozvana je u život vječni naša draga majka i baka svoje unučadi i praučadi.

Svoju majku mi njezina djeca doživljavali smo kao ženu punu života. Taj se život očitovao ne samo zdravljem i dugovječnošću kojima ju je Bog obdario već i darom ljudskoga i vjerničkoga života koji je velikodušno podarila nama svoje devetero djece. Snaga njezinoga života iskazala se na poseban način u skrbi za nas djecu u vrijeme očeve bolesti i nakon njegova preminuća, a ona je ostala bez supruga u svojoj 58. godini života. Svojom skrbi postigla je da s materijalne strane mi nismo osjetili da nemamo oca.

Naša majka bila je pobožna žena. Pobožna Gospi, primjerice i tako da sve do duboke starosti nije propuštala hodočašća Gospi Sinjskoj, pješice dokle god je to mogla. Postila je tri dana u tjednu: utorak – na čast svetom Anti, petak te subotu na čast Gospi. Revno je slušala i pratila program *Radio Medugorje*. Rado je čitala, što joj je ostalo kao izazov od završene pučke škole. Od vjerskoga tiska posebice i redovito je to bio *Glas Koncila te Glasnik Srca Isusova*, ali je pratila i zbivanja u Crkvi kako su ih opisivale i dnevne novine. Kao ritual, uz jutarnju kavu, brigom našega brata i nevjeste, neizostavno ju je čekala i *Slobodna Dalmacija*, s redoslijedom čitanja: pokojnici, zapisi o Crkvi, potom ostalo. A zatim bi o tome prioprijedala ukućanima ili susjedima. Rado je posjećivala i družila se sa starijim susjedama u selu te bi zajedno molile krunicu. Neizostavno je sudjelovala u slavlju nedjeljne i blagdanske sv. mise. Bolilo ju je kako mladi ljudi, kako bi govorila, na laku ruku, izostave nedjeljnu misu. Nije propuštala svibanske i listopadske pobožnosti. Vjernički je podnosila bol nakon nagle smrti kćeri Marije. Našu redovničku zajednicu majka je osjećala svojom zajednicom i po svojim pokojnim sestrama s. Amaliji i s. Anuncijati i po nama kćerima. Njezina treća sestra, s. Cirila, pripadala je Družbi sestara milosrdnica. Sestrama Družbe Maloga Isusa, koje djeluju u našoj župi, iskazivala je svoju bliskost i tako što bi im – polazeći u crkvu – svaki put iz kuće ili iz vrta ponijela nešto domaće.

Tiho i spokojno *usnula* je naša majka okružena svojom najužom obitelji. Na zemni počinak ispraćena je mnoštvom iz našega sela i susjednih mjesta. Misno slavlje predvodio je fra Petar Klapež, sin pok. maminoga brata Mate, s kojim je ona posebno bila povezana. Pogrebne obrede predvodio je župnik don Franko Prnjak.

U ime braće i sestara i cijele naše obitelji zahvaljujemo vama, drage naše sestre, koje ste u velikome broju ispratile našu dragu majku na njezino posljednje zemno počivalište. Isto tako hvala svima vama koje ste nam na bilo koji način izrazile sućut. Zahvaljujemo provincijalnoj predstojnici s. Andrei i kućnoj predstojnici s. Ivani što je s. Karmen trajno bila uz majku posljednji mjesec dana njezina ovozemnoga života.

Vjerujemo da nas sve naša majka zagovara kod Oca nebeskoga, a i mi je za to molimo.

Vaše s. Karmen i s. Davorka

PAPINA PORUKA

Misionarska Crkva, svjedokinja milosrđa

Poruka pape Franje za svjetski misijski dan 2016.

Draga braćo i sestre, izvanredni Jubilej milosrđa, koji Crkva slavi, baca posebno svjetlo također na Svjetski misijski dan 2016.: poziva nas promatrati misiju ad gentes kao veliko, neizmjerno djelo milosrđa, bilo duhovnog bilo materijalnog. Na ovaj Svjetski misijski dan svi smo pozvani "izlaziti" kao učenici misionari, svaki velikodušno ulazeći svoje talente, kreativnost, mudrost i iskustvo kako bi se donijelo poruku Božje nježnosti i suosjećanja čitavoj ljudskoj obitelji. Po misijskom poslanju, Crkva brine za one koji ne poznaju evanđelje, jer želi da se svi ljudi spase i dožive ljubav Gospodnju. Ona "ima zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja" (*Misericordiae vultus*, 12) i naviještati ga u svakom kutku svijeta, da ono dopre do svakog muškarca i žene, bili oni mladi ili stari.

U susretu svake osobe s milosrđem Očevo se srce ispuni dubokom radošću; od samog početka, Otac pun ljubavi se okreće također najslabijima, jer njegova veličina i moć se otkrivaju upravo u njegovoj sposobnosti da se poistovjećuje s malenima, odbačenima i potlačenima (usp. Pnz 4, 31, Ps 86, 15; 103, 8; 111, 4). On je dobrohotan, pažljiv i vjeran Bog, koji je blizak onima u potrebi, osobito siromašnima; on ulazi s nježnošću u ljudsku stvarnost, baš kao što to čine otac i majka u životima svoje djece (usp. Jr 31, 20). Izraz koji se u Bibliji koristi za milosrđe upućuje na majčino krilo: odnosi se dakle na ljubav majke prema djeci, onoj djeci koju će ona uvijek ljubiti, u svakoj prilici i ma što da se dogodilo, jer su plod njezine utrobe. To je također bitan aspekt ljubavi koju Bog gaji prema svojoj djeci, na osobit način prema pripadnicima naroda koji je od njega potekao i koji on želi podizati i odgajati; pred njihovom slabošću i nevjerom, srce bi mu se ganulo i obuzimalo ga je suosjećanje (usp. Hoš 11, 8). On je milosrdan prema svima, njegova ljubav je za sve narode i njegova nježnost se proteže na sva stvorena (usp. Ps 145, 8-9).

Milosrđe nalazi svoje najviše i najpotpunije očitovanje u utjelovljenoj Riječi. Ona otkriva lice Oca bogata milosrđem "o njemu on govori i tumači ga ne samo slikama i prispodobama, već nadasve on milosrđe utjelovljuje i uosobljuje" (Ivan Pavao II., Enc. *Dives in misericordia*, 2). Kad rado primamo i slijedimo Isusa po Evanđelju i sakramentima, možemo, uz pomoć Duha Svetoga, postati milosrdni kao što je naš nebeski Otac milosrdan; možemo naučiti voljeti kao što on nas ljubi i učiniti od svojega života besplatan dar, znak njegove dobrote (usp. *Misericordiae vultus*, 3). Crkva, usred svijeta, je prije svega zajednica koja živi Kristovo milosrđe: trajno osjeća njegov pogled i da ju je izabrao svojom milosrdnom ljubavlju. Ta ljubav nadahnjuje Crkvu u njezinu poslanju, ona je živi i daje je upoznati svim narodima kroz smjeran dijalog sa svakom kulturom i vjerskim uvjerenjem.

Tu milosrdnu ljubav, baš kao u počecima Crkve, svjedoče mnogi muškarci i žene svih životnih dobi i položaja. Značajna i sve veća prisutnost žena u svijetu misija, rame uz rame s muškarcima, rječiti je znak Božje majčinske ljubavi. Vjernice laikinje ili Bogu posvećene žene, a danas nerijetko i cijele obitelji, ostvaruju svoj misijski poziv u raznim oblicima:

od izravnog naviještanja evanđelja do karitativne službe. Priklučene evangelizacijskom i sakralnom djelovanju misionara, žene i obitelji često bolje razumiju probleme ljudi i znaju kako im pristupiti na odgovarajući i, katkad, nov način: u posvećivanju brige životu, sa snažnim naglaskom na ljudima, a ne strukturama, te ulažeći sve ljudske i duhovne resurse u izgrađivanje dobrih odnosa, sklada, mira, solidarnosti, dijaloga, suradnje i bratstva, kako među pojedincima tako i u društvenom i kulturnom životu, posebice kroz brigu za siromašne.

Na mnogim mjestima evangelizacija započinje obrazovanjem, čemu djelo misija posvećuje mnogo vremena i truda, poput milosrdnog vinogradara iz Evanđelja (usp. Lk 13, 7-9; Iv 15, 1), strpljivo čekajući plodove nakon godina sporoga izgrađivanja; na taj način dolaze novi ljudi sposobni za djelo evangelizacije i dovesti evanđelje na ona mjesta gdje se to inače ne bi moglo ni zamisliti. Crkvu se također može nazivati "majkom" za sve one koji će jednoga dana povjerovati u Krista. Nadam se, stoga, da će sveti Božji narod i dalje ostvarivati tu majčinsku službu milosrđa, koja pomaže onima koji još nisu čuli za Gospodina da ga nađu i uzljube. Vjera je Božji dar, a ne plod prozelitizma; ipak, ona raste zahvaljujući vjeri i ljubavi vjerovjesnika koji su svjedoci Krista. Dok prolaze svijetom, Isusovi učenici moraju imati onu ljubav koja nema granica, istu onu ljubav koju je naš Gospodin imao za sve ljude. Mi naviještamo najljepši i najveći dar koji nam je dao: njegov život i njegovu ljubav.

Svi narodi i kulture imaju pravo primiti poruku spasenja koja je Božji dar svakoj osobi. To je utoliko potrebnije kad se uzme u obzir koliko je mnogo nepravdi, ratova i humanitarnih kriza danas koje tek treba riješiti. Misionari znaju iz iskustva da evanđelje oproštenja i milosrđa može donijeti radost i pomirenje, pravdu i mir. Nalog iz Evanđelja: "Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28, 19-20) nije nimalo izgubio na snazi; štoviše sve nas obvezuje, u trenutnim prilikama i sadašnjim izazovima, osjetiti se pozvanima na novi misionarski "izlazak", kao što sam to rekao u apostolskoj pobudnici Evangelii gaudium: "Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži se da prihvatimo ovaj poziv: izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja" (20).

Upravo ove jubilejske godine slavi se 90. obljetnica Svjetskog misijskog dana, koji je pokrenulo Papinsko djelo za širenje vjere a odobrio papa Pio XI. godine 1926. Smatram stoga uputnim podsjetiti na mudre upute mojih predšasnika, koji su odredili da tome Djelu budu namijenjeni svi prilozi koji se u svakoj biskupiji, župi, vjerskoj zajednici, udruzi i crkvenom pokretu diljem svijeta prikupe za pomaganje kršćanskim zajednicama kojima je pomoći potrebna i za pružanje potpore naviještanju evanđelja do kraja zemlje. Ni danas ne izostavimo taj znak misionarskog crkvenog zajedništva. Ne dopustimo da nam srca budu zatvorena u naše pojedinačne brige, već ih otvorimo obzorima čitavog čovječanstva.

Neka Presveta Bogorodica Marija, uzvišena slika otkupljenog čovječanstva, misionarski uzor za Crkvu, nauči sve muškarce, žene i obitelji, njegovati i čuvati na svakom mjestu živu i tajanstvenu prisutnost Uskrsloga Gospodina, koji obnavlja i ispunja radosnim milosrđem odnose među osobama, kulturama i narodima.

Iz Vatikana, 15. svibnja 2016., na svetkovinu Duhova

Papa Franjo

LIST DRUŽBE

Školske sestre franjevke Krista Kralja

Godina XX. lipanj, 2016. Br. 2 (54)

Iz generalne kuće

U proljetnom razdoblju, mnoga su događanja na različitim razinama zahtijevala aktivno sudjelovanje i uključivanje svih članova naše zajednice, posebno s. Klare Šimunović, vrhovne predstojnice.

Opća skupština Međunarodne unije vrhovnih predstojnica (UISG), na kojoj je sudjelovala i naša s. Klara, bila je važan crkveni događaj za ženske redovničke zajednice apostolskog života. Održana je u Rimu, od 9. do 13. svibnja 2016., u Međunarodnom centru Ergife na temu: *Tkati globalnu solidarnost za život*, a okupila je predstavnice 870 redovničkih obitelji s pet kontinenata. Kroz sadržajan program pokušalo se ostvariti zadane ciljeve: poticati, podupirati i ohrabriti vrhovne predstojnice da nastoje i nadalje biti proročki glas te svjedočiti u Crkvi i društvu. Poseban naglasak stavljen je na povjerenu im zadaću jačanja suradnje i međukongregacijske solidarnosti. Tijekom plenarnog zasjedanja slavljeno je i završno slavlje 50. obljetnice UISG.

Poseban doživljaj za sudionice Skupštine bila je audijencija kod pape Franje u auli Pavla VI. u Vatikanu, 12. svibnja. Audijencija je održana u obliku dijaloga gdje su dotaknute razne teme ženskog redovničkog života u Crkvi i u suvremenom svijetu. Medijski prijenos istaknuo je, nažalost, samo temu đakonata za žene u Crkvi, iako je govor Svetog Oca obuhvaćao daleko dublju srž poziva i življenja redovništva. Sveti je Otac potaknuo vrhovne predstojnice da se molitvom, dijalogom i razlučivanjem na razini zajednice suoče s novim izazovima. Papa je također iskoristio priliku te izrazio priznanje i zahvalnost redovnicama za njihovo poslanje u svijetu.

U mjesecu svibnju održan je u Rimu (14.-18.5.) još jedan radni sastanak *Vijeća međunarodne franjevačke Konferencije braće i sestara Trećeg samostanskog reda svetog Franje (CFI-TOR)* u kojemu je s. Klara savjetnica. Sastanak je bio posvećen pripremi Glavne skupštine koja je predviđena za sljedeću godinu u Asizu.

Na razini naše Družbe u posljednja tri mjeseca – travanj, svibanj i lipanj – slavljeni su Redoviti provincijalni kapituli u Tršćanskoj, Austrijskoj i Lemontskoj provinciji, kojima je predsjedala s. Klara. U radu Provincijalnog kapitula u Lemantu sudjelovala je i s. Maryann Dosen, vrhovna zamjenica, kao članica Provincije i ujedno članica kapitula po službi.

Vrhovne savjetnice su se posvetile konačnom uređenju teksta *Priručnika za vrhovno/provincijalno tajništvo* koji je tiskan na talijanskom i preveden na nekoliko jezika koji se govore u našim provincijama. Nadamo se da će novi *Priručnik* biti korisno sredstvo u vršenju službe, kako vrhovnoj tako i provincijalnim tajnicama i dotičnim Upravama. Sadržaj priručnika može poslužiti i drugim sestrnama, posebno odgojiteljicama i kućnim predstojnicama.

Kao i obično, na različite načine bile smo uključene u događanja Rimske regije. S radošću smo u Generalnoj kući bile domaćin sestrama kapitularkama koje su se okupile 9. travnja 2016. na Redovitom kapitulu Rimske regije. I ove godine neke sestre naše zajednice sudjelovale su 7. svibnja 2016. u *Zahvalnom slavlju* u zajednici na Farnesini, a sljedećeg dana pridružile su se hodočašcu sestara Rimske regije u Corton. Produbljivanje franjevačke duhovnosti i sestrinska radost obilježili su ovo slavlje.

Dok se posvećujemo našem redovnom poslu u službi Družbe, sa zanimanjem pratimo značajne događaje koji se odvijaju u Crkvi i svijetu, povjeravajući sve naše brige Bogu, Ocu milosrđa, i zahvaljujući mu za učinjena dobra toliko darežljivih ljudi koji nam daju nadu.

S. Angela Zanjković

Iz Mariborske provincije

U provincijalnoj kući u Ljubljani, 12. ožujka, održan je susret kućnih predstojnica i Provincijalne uprave. Provincijalna predstojnica, s. Terezija Tomazin, predstavila je encikliku pape Franje *Laudato si*. Nakon predstavljanja uslijedilo je razmišljanje u tišini, a zatim razgovor o tome kako u svakodnevnom životu živimo ili ne živimo ekološko obraćenje. Provincijalna ekonomka s. Metka Vrabič predstavila je Godišnji obračun za 2015. Razgovarale smo također o tumačenju pojedinih stavki Obračuna i inovacija koje su donesene na Susretu ekonoma i Vrhovne uprave održanom u jesen 2015., u Asizu.

Juniorka, s. Ema Alič, s tezom *Antropologija, etika i politika u misli Janeza Janžekoviča* završila je studij na Teološkom fakultetu u Ljubljani. Tezu o slovenskom filozofu i katoličkom profesoru teologije obranila je 13. travnja 2016. Uz čestitku želimo joj da stečeno znanje bude na dobro i korist u njenom katehetskom i pastoralnom radu.

Poznato je da su naše sestre u kroz povijesti mnogo pridonijele odgoju djevojaka i žena, posebno na domaćinskom području, i to ne samo sa školama i tečajevima, već i knjigama. *Slovenska kuharica*, knjiga recepata s. Felicite Kalinšek, prenosi se kao baština iz generacije u generaciju, kako sestrama tako i onima s kojima se susrećemo. Knjigu sada ažurira s. Bernarda Gostečnik. U listopadu 2015. objavila je knjigu pod naslovom *Potice in druge domaće slaščice* (Potica i druge domaće slastice), dok s. Nikolina Rop već nekoliko godina na Katoličkom radiju *Ognjišče* široj javnosti prenosi svoje kulinarsko znanje. Postoji veliki interes za tečajeve kuhanja za žene i ljetne tečajeve kuhanja za djevojčice.

Konferencija ustanova posvećenog života u Sloveniji u proljetnom razdoblju priprema razne susrete, seminare i hodočašća, na kojima također sudjeluju naše sestre. Tako je u nedjelju, 8. svibnja, održan godišnji susret starijih redovnika i redovnica. Susret je upriličen s hodočašćem u Svetoj godini u nacionalno marijansko svetište u Brezju. Mladi redovnici i redovnice iz raznih redovničkih ustanova u Sloveniji hodočastili su 21. svibnja u Brezje, a nakon mise druženje su nastavili na obližnjoj planini.

U Celju je 9. svibnja 2016. kod lazarista održana godišnja skupština viših redovničkih poglavara i poglavarica i slovenskih biskupa na kojoj se razgovaralo o životu i djelovanju

Crkve. Na skupštinu su pozvali p. Marka Ivana Rupnika, isusovca iz centra *Aletti*, koji je govorio o Jubileju milosrđa, objasnivši detaljno i logo Jubilarne godine. Poglavar i biskupi također su razgovarali o pitanjima koja su od zajedničkog interesa, a potom su u popodnevnim satima odvojeno zasjedali.

Franjevačka konferencija pripremila je 21. svibnja 2016. susret svih onih koji se nadahnjuju svetim Franjom. Susret je započeo euharistijskim slavljem u crkvi Male braće OFM u Ljubljani, a nastavljen hodočašćem u samostan sv. Maksimilijana Kolbea kod braće konventualaca gdje je fra Miran Spelić, OFM održao predavanje pod nazivom *800 godina Asiškog (Porciunkulskog) oprosta. Bula i Red u Godini milosrđa*.

S. Mira Rožanc

Iz Splitske provincije

Neki događaji na poseban način bude u nama radost i nadu, kao što je obnova zavjeta sestara. Dana 23. ožujka, na Veliku srijedu, s. Mirjana Puljiz i s. Dragica Karlić obnovile su svoje redovničke zavjete tijekom euharistijskog slavlja u kapeli našeg samostana u Zadru. Zavjete je primila s. Andrea Nazlić, novoizabrana provincijalna predstojnica.

Ovogodišnji međuprovincijski susret odgojiteljica i provincijalnih predstojnica triju provincija hrvatskoga govornoga područja, 38. po redu, održan je na Lovretu uoči Bijele nedjelje. Bile su nazočne sve tri provincialne predstojnice i po tri odgojiteljice iz svake provincije. Učinjen je osvrt na planirano i ostvareno u protekloj godini koja je bila u znaku Godine posvećenog života te dogovoren susreti u sljedećoj godini za sva odgojna razdoblja uključujući i trajni odgoj. Odlučeno je da se oživi nekadašnja praksa održavanja zajedničkih seminara za kućne predstojnice u vidu stručne pomoći predstojnicama u vođenju zajednica. Seminar bi svake godine bio u jednoj od tri navedene provincije.

Sudionice susreta su nakon završenog radnog dijela posjetile Zakučac, mjesto gdje su živjeli preci sv. Leopolda Mandića. Sada je tu svetište u čast sv. Leopolda, uklesano u stijeni, gdje su se poklonile Isusu u Svetom otajstvu te poljubile moći Sveca, zaštitnika *Godine milosrđa*.

Dana 7. svibnja u organizaciji Sekcije za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat, upriličena je jednodnevna duhovna obnova i izlet za sestre koje rade u njezi i skrbi bolesnih. Sestre su posjetile benediktinski samostan Čokovac na otoku Pašmanu, gdje su se susrele s braćom benediktincima koji su ih prigodnim izlaganjem uveli u otajstvo Božje ljubavi koja liječi i povija rane snagom kojom trebamo pomagati drugima. Susretu se odazvalo 15 sestara, od kojih i četiri sestre Mostarske provincije. Ispunjene bogatim poticajima i osnažene međusobnim zajedništvom i u Kristu Isusu, vratile su se radosne služenju nemoćnima.

Dana 7. svibnja upriličen je svečani blagoslov novoizgrađene kapele u Nyantende u DR Kongo, koju sestre od milja nazvaše „mala katedrala“. Naime, sestre su imale kućnu kapelicu, koja je bila premala za njihove potrebe, te su sagradile veliku kapelu koja okuplja ne samo sestre nego i druge vjernike. Kapela je posvećena Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrješnom

Srcu Marijinu. Svečanost blagoslova predvodio je o. Pierre Bulambo, zamjenik nadbiskupa u Bukavuu, uz koncelebraciju braće franjevaca. Bilo je to radosno slavlje za sve sestre, novakinje, postulantice i kandidatice. Molitve sestara i svih prisutnih, kao i onih u duhu, slike su se u veličanstvenu molitvu hvale i zahvale Bogu koji prebiva u posvećenom prostoru rukotvorene građevine kao i u nerukotvorenom hramu ljudskih srdaca koji mu daju slavu svojim životom.

S. Karolina Bašić

Iz Tršćanske provincije

Dugo smo se pripremale molitvom i obavljale sve što je predviđeno u pripremi Redovitog provincijalnog kapitula koji je održan od 22. do 25. travnja 2016. u provincijalnoj kući u Trstu. Kapitulu je predsjedala vrhovna predstojnica s. M. Klara Šimunović. Započeli smo ga misom koju je slavio mons. Giampaolo Crepaldi, nadbiskup Trsta. Moto kapitula je bio *Blagoslvljaj Gospodina, dušo moja... milostiv i milosrdan je Gospodin* (usp. Ps 103). U tom svjetlu razmišljale smo o našoj zajednici i poslanju. Vrednovale smo apostolske djelatnosti u prethodnih šest godina, sagledavale probleme kojih nije malo, donijele neke zaključke za budućnost i izabrale novu Provincijalnu upravu.

U Tršćanskoj biskupiji su vrlo dobro organizirana hodočašća i prolazak kroz Sveta vrata milosrđa u katedrali San Giusto. Hodočašće posvećenih osoba bilo je 2. lipnja. U svečanostima kojima je predsjedao nadbiskup mons. Gaimpaolo Crepaldi sudjelovale su sestre iz provincijalne kuće. Bilo je to duboko duhovno iskustvo. Bogu hvala!

U našem Zavodu Sветe obitelji u Goriziji djelatnosti se odvijaju uobičajeno. Dvanaest naših učenika po prvi put se susrelo s Isusom u prvoj pričesti, što nam je bila velika radost. Kod nas u provinciji postoji običaj da se u mjesecu svibnju svaki dan čita *šmarnice* (đurđice), tekst sa sadržajem vjere ili života nekog sveca. Ove godine čitali smo djeci o ocu Piu koja su rado i s posebnom pozornošću slušala o svecu. Uživiljeni u crtice iz njegovog života, jednog su franjevca, susrevši ga na hodniku, upitali je li on Padre Pio.

Procesija uoči blagdana Marije Pomoćnice ove godine započela je u dvorištu našeg Zavoda. Vozilo i Marijin kip koji je stavljen na njega ukrasile su žene iz okolnih župa. Sestre i gospođe iz našega doma za starije osobe su u večernjim satima molili krunicu pod trijemom, dok su pristizali vjernici i propovjednici. Nakon uvodne molitve don Vittoria, povorka je uz pjesmu i molitvu krenula ulicama grada do crkve sv. Pija X. u kojoj je zaključena pobožnost. Sestre su također sudjelovale u euharistijskoj procesiji u gradu Gorizia koju je predvodio nadbiskup mons. Carlo Roberto Maria Redaelli.

Kao i svake godine na zadnju nedjelju u svibnju i ovaj put je ostvareno zajedničko međubiskupijsko hodočašće slovenskih i talijanskih vjernika u svetište Monte Santo koje su predvodili nadbiskup Gorizie, mons. Carlo Roberto Maria Redaelli i biskup Kopra, mons. Jurij Bizjak. Na hodočašću su sudjelovale i naše sestre. Unatoč kišnom i hladnom vremenu došli su mnogi vjernici u Monte Santo utječući se molitvom i pjesmom Majci

Božjoj u svojim potrebama te sudjelujući u svečanom dvojezičnom slavlju mise koju su slavili biskupi i svećenici.

U provincijalnoj kući imali smo poseban posjet. Mladi student iz Francuske slučajno se zaustavio kod nas na dva dana. Otkrivši nedavno kroz evanđelje vjeru u Isusa Krista, odlučio je pješice otići u Svetu Zemlju kako bi produbio svoju vjeru. Na put je krenuo vođen Isusovim riječima: *Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje* (Mt 10, 9-10) te tijekom putovanja živi od onoga što mu dobri ljudi ponude. Osim Svete Zemlje, posjetio je Loreto i Međugorje. Nakon trogodišnjeg hodočašća, prelaskom Alpi vraća kući u Francusku, gdje namjerava ući u Bogosloviju.

Školska godina je završila 10. lipnja misom zahvalnicom. Dva dana kasnije u Goriziji su započele duhovne vježbe za sestre, a 13. lipnja započeo je ljetni kamp za djecu koji će trajati do kraja srpnja.

S. Andreja Kete

Iz Lemontske provincije

Promjena je riječ koja može opisati našu Provinciju u posljednjih nekoliko mjeseci.

Prije svega došlo je do promjene u vodstvu Provincije. Kao što znate, naš Redoviti provincijski kapitul slavljen je početkom lipnja. Zahvalne smo s. Klari Šimunović, vrhovnoj predstojnici i s. Maryann Dosen, vrhovnoj zamjenici, što su u ovoj prigodi bile s nama. Bio je to tjedan molitve, napornoga rada, boravka u zajedništvu, a također i radosti što je izabранo novo vodstvo. Donesene su odluke i smjernice koje treba provesti tijekom sljedećeg šestogodišta. Naša tema *Pozvane biti milosrdje* bila je uvijek prisutna u svemu što smo činile tih dana. Imajući uzor u Božjem milosrđu, želimo i nadalje živjeti slijedeći njegov primjer u zajedničkom životu i sa svima koje susrećemo.

Dana 27. lipnja s. Patricia Kolenda, provincijalna predstojnica, te članice Vijeća: s. Cynthiom Ann Drozd, s. Mary Francis Werner, s. Marjorie Westendorfu i s. Francine Hribar, na zajedničkoj su se večeri u dvorani zajednice Sinsky Alevernia Manor zahvalile s. Therese Ann Quigney i njezinom Vijeću za proteklo šestogodišnje služenje.

Došlo je do **promjene** u načinu slavljenja jubileja. Pet jubilantkinja (s. Veronica Kovas 75 godina, s. Francine Hribar i s. Germaine Sulak 60 godina, s. Barbara Markovich 50 godina i s. Mary Terese Giblin 25 godina) pozvale su rodbinu i prijatelje na jubilarnu misu koju je slavio Biskup u koncelebraciji s četvoricom svećenika, i večeru koja je održana u Slovenskom katoličkom centru. Nova promjena u ovoj godini je gostovanje i nastup zbora iz župe sv. Patrika u Lemantu koji je animirao misno slavlje.

Došlo je do **promjena** u većini upravljanja na brdašcu. Kroz 60 godina u našoj ustanovi *Mt. Assisi Academy* obrazovale su se mlade djevojke. Zatvaranjem iste došlo je do postupnog pomaka u preuređenja zgrade u centar za duhovne vježbe koji je nadogradnja Kuće molitve Svetе Marije Andeoske. Dio ove transformacije uključivao je preuređenje učionica u dvoranu

za sastanke i te preuređenje knjižnice u kapelu. Svi objekti na brdu se na neki način koriste u tu svrhu.

U Alvernia Manor nadogradnje i renoviranja ne prestaju. Posljednji projekt obnove bio je vanjski paviljon kod kapele. Postavljena je nova rasvjeta, novi prozori, zvučni sustav i kupljen novi namještaj. Prekrasna drvena skulptura Svete Obitelji dobrodošao je dodatak ovomu prostoru.

Pomoć laika u različitim područjima našeg svakodnevnog života također je jedna od nastalih **promjena**. U samostanu imamo kuvaricu laikinju, kao i laikinju za ispomoć u čišćenju i održavanju naših zgrada. Angažirane su i dvije žene koje pomažu Provincijalnoj ekonomi u finansijskom poslovanju. Liječnici, rođenoj u Litvi, povjerena je odgovornost za medicinsku skrb u samostanu sv. Josipa. Njezina dužnost uključuje planiranje i nadzor nad medicinskim osobljem i uređajima. To omogućuje kućnoj predstojnici s. Annette Shircel da se intenzivnije usredotoči na duhovne i osobne potrebe sestara. Imamo osobu koja pomaže s. Pauli Nasenbeny, našoj ravnateljici razvoja, u radu i u održavanju kontakta s bivšim učenicima *Mount Assisi Academy*. Od svog osnutka Alevernia Manor je imala pomoći laika, ali broj laičkog osoblja danas daleko nadilazi broj sestara. Darovano nam je svaki dan zajedno raditi i međusobno se učvršćivati u vjeri i služenju.

Još jedna **promjena** uslijedila je zbog nedostatka svećenika u SAD-u. Misno slavlje u našoj kapelici više nemamo svaki dan nego svaka dva tjedna. Slovenskioci franjevci su od naših prvih dana u Lemontu slavili svetu misu u našem samostanu. No, sada su samo tri aktivna svećenika: dvojica su stariji i imaju druge obvezе. Ostale dane u tjednu imamo službu Riječi i pričest koju podjeljuje jedna od sestara. Pronalaženje novih svećenika za sada je ostalo bezuspješno. U novonastaloj situaciji svaki dan živimo naše siromaštvo i zahvaljujemo Bogu što nam barem za sada nije uskraćeno primiti euharistiju.

U hodu prema budućnosti, znamo da naš svemogući Bog i trajno bdiće nad nama i daje nam hrabrost suočiti se sa stvarnošću na zemlji gdje je stalna mijena samo **promjena**. Nastojimo biti otvorene za tu stvarnost, odgovoriti na potrebe Crkve u našem vremenu i na mjestima na kojima smo svakodnevno prisutne, znajući da smo voljene i zaognute milosrdjem našeg dobrog Boga.

S. Kathleen Vugrinovic

Iz Mostarske provincije

Provincijska predstojnica s. Zdenka Kozina započela je 29. ožujka 2016. redoviti godišnji pohod sestrama Provincije. Nakon pohoda zajednicama sestara u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj krajem svibnja i početkom lipnja posjetila je sestre u Njemačkoj i Švicarskoj.

U provincijskoj kući sestara Splitske provincije na Lovretu u Splitu održan je 2. travnja 2016. redoviti godišnji međuprovincijski susret provincijskih predstojnica i odgajateljica triju provincija hrvatskog govornog područja.

Tradicionalna svibanska duhovna obnova za sve sestre Provincije upriličena je 21. svibnja 2016. u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju. Već 24 godine u svibnju se zahvalno sjećamo obljetnice izlaska posljednjih sestara iz Bijelog Polja u ratu 90-ih godina. U sunčano subotnje jutro preko stotinu sestara pristiglo je iz svih samostana, kuća i područja svojega djelovanja i okupilo se oko Gospine špilje, u ratu očuvane od razaranja, gdje je započeo program duhovne obnove. Cjelodnevni *program* odvijao se u svjetlu teme *Bit će mi svjedoci sve do kraja zemlje* (usp. Dj 1,8). Bio je to ujedno i završetak duhovnih vježbi koje je predvodio o. Jozo Milanović, OSB. On je održao prigodno predavanje i predvodio euharistijsko slavlje. O. Jozo je naglasio da naše svjedočenje počinje od našega *biti*, a pravo *biti* izljevanjem Duha Svetoga i iskustvom osobnog susreta s Isusom i zajedništva s njim.

Svečanost dodjele razlikovnog znaka Družbe svim sestrama Provincije upriličena je u popodnevnim satima istoga dana. Nakon uvodne riječi s. Zdenke Kozina, provincijske predstojnice, meditacijom u obliku razgovora između sv. Franje i njegove kćeri, naše najmlađe, novakinje i postulantice, uvele su okupljene sestre u tajnu života s Kristom, u tajnu križa, odricanja i radosti kojom Gospodin ispunja svoje zaručnice. Ponovno je pročitano okružno pismo s. Klare Šimunović, vrhovne predstojnice, koje je povodom ostvarenja i dodjele novog znaka Družbe poslala svim sestrama. Potom je s. Zdenka svaku sestruru osobno, zovući je po imenu, „zaodjenula“ u znak križa podsjećajući svaku na ucijepljenost u Krista od časa krštenja do opredjeljenja u naslijedovanju Krista, siromašnog i raspetog, kao i na znak pripadnosti Družbi školskih sestara franjevaka Krista Kralja. Bilo je toliko ljepote u tom jednostavnom i dostojanstvenom hodu, pristupanju s. Zdenki i primanju dara – „izvanjskog znaka naše pripadnosti i posvećenja“.

Sestre kojima je povjerena briga za pastoral mladih pripremaju i upriličuju „Dan otvorenih vrata“ naših samostana kao i molitveno-odgojne seminare i duhovne obnove u samostanima i u župama za djevojke osnovnih i srednjih škola kao i za mlade – studente i radničku mlađež. Također se u našem duhovnom centru „Biskup fra Paškal Buconjić“ u Bijelom Polju redovito održavaju seminari za razne dobne skupine. Među njima su i seminari kontemplativne molitve te seminari posta, molitve i šutnje.

S. Magdalena Šarić

Iz Argentinsko-urugvajske provincije

Pod gesmom *Osobno i zajedničko razlučivanje naših djelatnosti iz žara za Krista i njegovo kraljevstvo* održana je u svibnju regionalna skupština u zajednici Santa Rosa de Viterbo José Antonio De Maria izložio je duhovni put naglasivši tri stvari: potreba osobnog i zajedničkog razlučivanja, budnost u našem poslanju i osobnom i zajedničkom duhovnom životu, te stvaralačka vjernost u naslijedovanju Krista. Drugi dan skupštine bio je posvećen zajedničkom razlučivanju stvarnosti naših zajednica i obrazovnih djelatnosti u potrazi za putem na koji nas Bog danas poziva/usmjerava. Uvidjeli smo potrebu da trebamo stvoriti Pastoralni plan provincije kako bismo svoj apostolat u obrazovanju osmislimo i na području poslanja. Na ovoj skupštini iskusile smo duboku nadu i iskreno traženje dobra Provincije.

U svibnju su se u zajednici Santa Isabel – Formosa, susrele kućne predstojnice kako bi promišljale o zadaći animiranja zajednice. Fra Salvador Gurrieri, OFM govorio je o teškom

poslanju poglavara u zadaći animiranja. Njegovo razmišljanje se temeljilo u gledanju na stvarnost današnjeg svijeta, tj. na ono što nas Isus uči o milosrđu, pravdi i dijalogu kao načinima rasta u bratstvu. Zatim su sestre imale mogućnost razmijeniti svoja iskustva, prednosti, ograničenja i zahtjeve zadaće animiranja, a bilo je predviđeno i vrijeme euharistijskog klanjanja.

Dana 8. lipnja dobili smo od ministricice prosvjete iz Santa Fe subvencije za satove poučavanja u Collegio Santa Rosa di Viterbo – San Lorenzo: Drugi stupanj 15 nastavnih sati, Treći stupanj 51 nastavni sat. Za školu Gesù Bambino – Puerto San Martin: Drugi stupanj jedan pedagog.

Od 16. do 19. lipnja u provinciji Tucuman održan je XI. Nacionalni euharistijski kongres. U tom važnom crkvenom događaju sudjelovale su: s. Ruth Mendoza, s. Savina Ledesma, s. Gabriela Berčić, s. Lina Salinas, s. Cristina Silva, s. Pabla Ortellado, s. María Angélica Medina i s. Sonia Díaz. Obnovljene euharistijskom ljubavlju radosno su se vratile u svoje zajednice sa zadatkom da budu kruh koji se dijeli u njihovim mjestima poslanja.

S. María Angélica Medina

Iz Bosansko-hrvatske provincije

Iza nas su događanja i vrijeme koje je nosilo život Provincije, život koji želi unositi nadu i razloge života drugima i s drugima. Na svakoj sestri je da svojim životom raspiruje milosni dar Božji koji je uliven u srce svake po redovničkom posvećenju, a koji u prvom redu treba biti žar milosrđa i radosnog misijskog duha. U tom duhu odabrana je i misao vodilja našega Izvanrednog provincijskog kapitula koji smo slavile u našem duhovnom centru u Bugojnu od 11. do 13. ožujka ove godine, *Tko iskazuje milosrđe neka bude radostan!* (Rim 12,8). Na istom smo izradile Provincijski plan 2016. – 2021. Vjerujemo da će svakoj sestri u Provinciji ovaj Plan biti poticajan smjerokaz u oživljavanju redovničkog duha kako u našim zajednicama tako i u osnaživanju apostolata tijekom sljedećeg petogodišta.

Kroz proteklo razdoblje održani su i razni susreti na planu apostolskog djelovanja. Iz mnogih događanja, ispunjenih dinamikom i kreativnošću, izdvajamo:

Vijeće za početni odgoj i pastoral zvanja naše Provincije organiziralo je susret za mlade uoči Nedjelje Dobrog Pastira, 16. travnja ove godine, u Župi Uznesenja Blažene Djevице Marije u Tolisi. Tema ovogodišnjeg susreta povezana je s Godinom milosrđa i pozivom na milosrđe: svjedočiti susret s Božjim milosrđem i biti milosrdni prema bližnjima.

Provincijski vjeronaučni kviz 58 na temu *Sakramenti*, u organizaciji Vijeća za apostolat, održan je 30. travnja ove godine u našem samostanu u Varešu. Sudjelovalo je nekoliko ekipa viših i nižih razreda osnovne škole koje su pripremale naše sestre vjeroučiteljice u suradnji s vjeroučiteljima laicima.

U župama gdje djeluju naše sestre odvijaju se razni susreti i aktivnosti, pripreme za svete sakramente isповijedi, pričesti, krizme, Zlatna harfa, smotra zborova te razni susreti kako u duhovnom centru u Bugojnu tako i u drugim našim kućama.

Na blagdan Katarine Sijenske, djevice i crkvene naučiteljice, 29. travnja 2016., u provincijalnoj kući u Sarajevu svečano je proslavljen Dan Provincije. Euharistijsko slavlje predslavio je fra Jozo Marinčić, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrenе. U molitvenom i zahvalnom sjećanju prisjetile smo se svih sestara diljem Provincije kao i naših pokojnih sestara. Sestre diljem Provincije, slaveći euharistiju u vlastitim zajednicama, bile su s nama ujedinjene u molitvi i zahvaljivanju Bogu za neizmjerna dobročinstva koja nam je darovalo kroz život i djelovanje naše Zajednice.

Iz tiska je izišla knjiga *Duhovnost vjeroučitelja laika u Hrvatskoj* naše s. Amabilis Jurić u izdanju Kršćanske sadašnjosti. Predstavljena je u Zagrebu, a također će biti predstavljena i u Sarajevu.

Sestra Kata Karadža, provincijska predstojnica, pohodila je sve zajednice sestara u Bosni, Hrvatskoj, Njemačkoj i Austriji.

„Poseban način našega svjedočenja jest i življenje starosti, bolesti i patnje s vjerom i nadom“ (Zaključni dokument VII. plenarnog vijeća, 12). Naša Zajednica se sve više prepoznaje po ovom vidu apostolata. Osim sestara koje su na njezi u našim zajednicama, neke od njih su boravile kraće ili duže u bolnicama.

Neka nam Božje lice milosrđa bude temeljni izvor nadahnuća u našem biti danas!

S. Ljubica Stjepanović

Iz Austrijske provincije

U našoj školi za ekonomski zanimanja, 3. ožujka 2016., u suradnji sa župom Šentjakob, održan je 40. misionarski bingo koji smo započeli misom za mlade, a slavio ju je naš biskup Alojz Schwarz. Dobivena sredstva namijenjena su za dovršetak izgradnje školske zgrade i kuće za djevojke u Bugarskoj.

Povodom 25. obljetnice redovničkog života s. Andrea Starz je u ožujku hodočastila u Svetu zemlju. Hod kroz mjesta kojima je prolazio Isus, bio je to za nju vrijeme milosti i dubljeg pronicanja osobne vjere.

Mladi Šentpetera hodočastili su prije Uskrsa u Asiz hodeći stopama sv. Franje. Zajedno su slavili svete mise, pjevali, razgovarali i osobno razmišljali otkrivajući kako Franjo za njih može postati primjer. U svibnju je među njima također bilo vrlo živo.

Pod vodstvom s. Urše i nastavnika izveli su muzikl o Franji. Na jednostavan, lijep i sadržajan način prikazali su Franjin život kroz pjesmu i glazbu, ples i predstavu. Poruka muzikla je bila da Bog računa na nas, potrebno ga je samo osluškivati.

Četiri djevojke iz Šentpetera pripremale su se tijekom ove godine za sakramenat svete pričesti i potvrde. Na njihovom duhovnom putu rasta pratila ih je odgojiteljica Martina, uz molitvu podrške svih sestara.

Od 26. do 28. svibnja održan je u provincijalnoj kući Redoviti provincijalni kapitol kojemu je predsjedala s. M. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica. Nakon duhovne obnove koju

je na temu *Milosrđe* predvodio p. Antonio Sagadoj, karmelićanin, započele smo radni dio kapitula. Zadnji dan smo izabrale novu Provincijalnu upravu, zaželivši im Božji blagoslov u njihovom odgovornom služenju.

Dan prije odlaska s. Klara je zajedno s novoizabranom provincijalnom predstojnicom s. Ambrozijom Potočnik i bivšom s. Veronikom Supan posjetila sestre u druge dvije naše podružnice.

Grupa mladih Slovenske gimnazije posjetila je na posljednji dan mjeseca svibnja štićenike naše kuće u Bleiburgu. Razgovor, pjesma i šetnja prirodom obogatili su ovaj susret.

S. Andrea Starz

Iz Paragvajske provincije

Naš Provincijski plan predviđa da se daje prednost pastoralu zvanja, stoga je u posljednjih nekoliko mjeseci održano nekoliko susreta u zajednicama. Sestre zajednice sv. Marija Andeoska i sv. Damjana 20. ožujka u Pedro Juan Caballero zajedno s nastavnicima ustanova organizirale su Dan zvanja. Tako su sestre u sklopu ovog susreta posjetile neke škole u okrugu i pozvale mlade na susret. Sudjelovalo je 17 mladih, a na dnevnom redu su bili: uvodna molitva, video projekcija o pozivu, vrijeme za razmišljanje nad Božjom Riječu i dinamika skupine.

U nedjelju 24. travnja, u župi sv. Filipa i Jakova, u gradu Paraguarí održan je još jedan susret za zvanja uz pratnju sestara iz zajednice sv. Franjo Asiški u kojem je sudjelovalo 32 mladih sudsionika. Podijelili su trenutke molitve, razmišljali su osobno i u skupini nad Božjom Riječi, pogledali video o svećeničkom, redovničkom i laičkom pozivu. Dana 22. svibnja, sestre susjednih zajednica (sv. Franjo Asiški, Sveta Obitelj i sv. Agneza) vodile su susret za zvanja u kojem je sudjelovalo 25 mladih iz župe Marije Pomoćnice u Repatriaciónu. Neke sestre predstavile su temu poziva kao poziv na život: bračni, laički, svećenički i redovnički. Još jedan ovakav susret će se održati 18. lipnja u zajednici sv. Franje Asiškog u Paraguarí a na Provincijskoj razini na rasporedu su 15., 16. i 17. srpnja u Centru duhovnosti sv. Agneze u Asunciónu.

Tijekom Velikog tjedna, 24., 25. i 26. ožujka, održana je u školi sv. Franje Asiškog u Paraguari *Pasha djece* uz sudjelovanje samih učenika i djece iz župe. Bili su to dani dubokog duhovnog iskustva za sve. Isto tako, sestre iz zajednice Svetе Obitelji s našim kandidaticama, u kapeli zajednice sv. Franje Asiškog u gradu San Lorenzo, animirale su *Pashu djece* s mladima zajednice kroz razmišljanja, molitve, radionice i igre.

Dana 2. i 3. travnja, održan je sastanak nastavnika naših obrazovnih ustanova u Centru za duhovnost sv. Agneza u Asuncionu. Na početku susreta fra Marcelo Caballero, OFM Cap, izložio je temu: *Prakticiranje milosrđa u obrazovnom poslanju*. Sastanak se poklopio s „maratonom milosrđa“ u organizaciji kapucina, koji je održan u katedrali u Asunciónu. Sestre i učitelji sudsionici sastanka, hodočastili su u katedralu, prošli kroz Sveta vrata, pošli na ispovijed i sudjelovali u svetoj misi. Obnovljeni Božjom milosrdnom ljubavlju nastavnici i sestre radosni su se vratili svojim kućama.

U zajednici sv. Agneze u Asuncionu, 7. i 8. svibnja, održan je formativno-informativni susret kućnih predstojnica na temu *Milosrđe u animiranju zajednice* koji je vodio fra José Arildo Ferrari, iz Družbe Presvetog Srca Isusova, poznatiji kao dehonijanci.

U prigodi obilježavanja 80. obljetnica dolaska prvih sestara u Paragvaj 10. srpnja predviđeno je sa svim članovima Provincije hodočasti u svetište Gospe Caacupé. Glavna proslava na Provincijskoj razini ove jubilarne godine na rasporedu je 14. kolovoza, blagdan Provincije naše Gospe od Uznesenja. Središnja točka ove proslave bit će sveta misa, umjetnički nastupi učenika i posebnih gostiju sestara. Planiramo pozvati rodbinu i bliske suradnike sestara.

U svim našim zajednicama nastoji se aktivno sudjelovati u svim planiranim proslavama u Svetoj godini milosrđa, otvorene su usvajajući milosrđa kao stila života u okružju poslanja svake sestre.

S. Evanilda Ramírez

Iz Rimske regije

Nekoliko značajnih događaja obilježilo je posljednje tromjeseće u zajednici Rimske regije. Kako bismo mogli zajedno usmjeriti svoje poglede prema Božjem Srcu, središtu jedinstva i darovatelju svih milosti i milosrđa, neke od njih želimo podijeliti sa sestrama Družbe.

U subotu, 9. travnja 2016., u generalnoj kući u Grottaferrati, održan je godišnji Regionalni kapitol. Dočekane i okružene s pažnjom susestara iz generalne kuće, kapitularke su mogile u miru raditi, preispitivajući vidike duhovnog, sestrinskog i apostolskog života.

Zaodjenite se u milosrdno srce (Kol 3,12) bila je misao vodilja Kapitula (Kol 3,12), o kojoj je na samom početku izlagala s. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica. Iznesena su izvješća regionalnih predstojnica i kućne predstojnice, dok su izvješća o našim djelatnostima bila predmet analize, provjere i razmjene iskustva, iz čega su proizšle su neke smjernice važne za naš život. Zaključeno je da zajednice sve više trebaju postati i biti mesta milosrđa, kako bismo bile autentičnije *posvećene žene i učiteljice nade*.

Svjetski dan molitve za zvanja u zajednicama Regije obilježen je euharistijskim klanjanjem i drugim oblicima pobožnosti u nedjelju, 17. travnja 2016. Zajednica iz Pesara sudjelovala je u bazilici-katedrali u svečanom bdijenju pod nazivom: *Bogat milosrđem... bogati Milošću*. To je geslo koji promiče glavnu temu Pastoralne godine za zvanja *Zvanja i svetost: zahvalni jer smo ljubljeni*. Referentni tekstovi Učiteljstva (EG 3; 13; 24; 112; MV 8) i Biblijski (Lc 5, 27-32; 19,1-10; 2 Kor 8,9) često su predmet meditacije i kontemplacije sestara Regije.

U ozračju vedrine i radosti, 7. i 8. svibnja održano je slavlje Regije na kojemu su se okupile sestre svih zajednica. Razmišljanje na temu *Budite milosrdni kao što je Otac* (Lk 6, 36) imala je prvoga dan s. Lucija Vrdoljak Colo, regionalna predstojnica, koja je svojim izlaganjem svim sudionicima omogućila uroniti u otajstvo Milosrđa i meditirati o tome kako ga učiniti konkretnim i djelotvornim. Tema je dodatno produbljena kroz rad u skupinama koji se odvijao u lijepo uređenom vrtu Farnesine. U popodnevnim satima slijedilo je pokorničko slavlje koje je predvodio fra Alessandro Mastromatteo, te sakrament pomirenja i osobna

molitva. Slavlje Regije zaključeno je zahvalnim euharistijskim slavljem, s posebnim sjećanjem na preminule sestre.

Sestre, hodočasnice milosrđa, uputile su se u nedjelju stopama svetoga Franje u samotište Le Celle u Cortoni i u ovom privlačnom/posebnom mjestu sudjelovale na svetoj misi. U popodnevnim satima slijedio je posjet svetištu sv. Margarete. Ljepota mjesta koje smo posjetili, slušanje stručnih vodiča, prisutnost naših viših predstojnica, društvo susestara, naših suradnika laika i bratsko agape učinili su ovaj dan zaista nezaboravnim.

Od nedjelje 22. do 29. svibnja u crkvi sv. Jakova u Pesaru održan je Euharistijski tjedan kao priprema za svetkovinu Tijelova, blagdan posebno drag sv. Franji. Mi kao njegove kćeri nismo mogle ne osjećati se kao njegove nasljednice. Zajedno s mnogim vjernicima, zajednica iz Pesara je sudjelovala u klanjanju i molitvi. Ovaj važan trenutak završio je na svetkovinu Tijelova noćnom euharistijskom procesijom ulicama grada.

Na kraju školske godine u našoj školi *Srce Isusovo* na Farnesini, kao što je to u tradiciji, učenici različitih razreda upriličili su predstave, priredbe i druge manifestacije. Bili su to trenuci zajedništva i radosti za učenike, njihove obitelji i nastavnike.

S. Maristella Palac

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova
školskih sestara franjevaka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9
Tel.: 021/ 319-805
Faks: 021/ 319-358

E-mail:

ssf.odjeci@gmail.com
skolske-sestre-franjevke@st.ht.hr

web:

skolske-sestre-franjevke.hr

Odgovara:

s. Andrea Nazlić

Uredništvo:

s. Diana Dolić (gl. urednica)
s. Karolina Bašić
s. Natanaela Radinović
s. Mirjana Puljiz

Naslovница:

s. Karolina Bašić

Oblikovanje:

Silvio Družetić

Tisk:

Jafra-print d.o.o.

